IV 79028

1913-1938
PETINDVAJSETO
leto službe
kulturnemu in gospodarskemu napredku Slovencev v Wisconsinu

JUGOSLOVENSKI OBZOR

1913-1938
TWENTY - FIFTH YEAR
of Service
to the Yugoslavs of Wisconsin
and to the Country

The Only Yugoslav Newspaper, printed and published in State of Wisconsin for 40,000 Residents of Yugoslav Extraction. — Official Organ of South Slavic Benevolent Union 'Sloga' and Alliance 'Lily' of Wisconsin

Entered as second-class matter January 21, 1926 at the post office of Milwaukee, Wisconsin, under the Act of March 3, 1879.

ŠT. — NO. 472. MILWAUKEE — WEST ALLIS, WIS., JANUARY 20. JANUARJA 1938. LETO X. — VOL. X. — ESTABLISHED 1913.

PD 595/1966

Dogodki po Sloveniji in ostali Jugoslaviji

* **Hrastniško steklarno nameravajo preseliti v Zemun.** Vest, da se namerava že v zgodnji pomladi tega leta preseliti del steklarne iz Hrastnika v Zemun, je te dni razburila ves Hrastnik. Ta prenos bo hud udarec za ves kraj in okolico, saj hodijo danes v to steklarno na delo delavci in delavke z Dola, Zidanega mosta, iz Trbovelj in Zagorja, posamezniki pa še celo iz bolj oddaljenih krajev. S premestitvijo bodo udarjeni tudi obrtniki, okoliški kmetje in sploh vsi pridobitveni sloji v kraju. Vzrok preselitveni nameri je previsoko obdavčenje.

* **Cesto ruši plazovje.** Plazovje je že ponovno pokvarilo cesto, ki pelje k cerkvi v Retju pri Trbovljah in vas za njo, tako da je danes za vožnjo že nerabna in tudi pešpot sama je nevarna zaradi vdrtin, ki so tam okoli nastale, ker je svet tam okoli ves podkopan. Tam spodaj so se nahajali največji premogovni skladi, ki so večinoma že vsi odkopani in je pod zemljo veliko praznine, zato se bo gotovo še naprej vdiralo in prej ko slej tudi porušilo cerkev v Retju.

* **Po 21 letih se je vrnil iz ruskega ujetništva.** Božični prazniki so prinesli družini Blaškovi v Klenovniku veliko veselje. Na sveti večer se je namreč vrnil iz ruskega ujetništva po 21. letih Štefan Blažko, o katerem so mislili, da je že davno mrtev. Mož šteje 55 let in je bil ujet leta 1916. V Rusiji je delal v rudnikih in na polju. Domov se je napotil pred dobrimi tremi meseci. Hkratu z njim je krenilo iz Rusije 250 hrvatskih ujetnikov. Blažko pravi, da je imel s seboj 100.000 zlatih červoncev, pa so mu jih na meji vzeli in ne ve, ali jih bo dobil nazaj.

* **Smrtna nesreča v Rožni dolini.** Pri trgovcu Hinku Barcu v Rožni dolini se je pripetila huda nesreča. Njegov hlapec Anton Murgel se je odpravil v svojo sobico z malo pečico, v kateri je bilo žareče oglje. Mož se je vlegel na posteljo, po nekaj urah pa se je z ogljikovim monoksidom zastrupil. Ko so zvečer prišli na Vič ljubljanski reševalci in vdrli v njegovo sobo, je bil že mrtev. Murgel je bil doma z Dolnjega vrha pri Prečni na Dolenjskem.

* **Na mrtvaškem odru se je zbudila.** V Vrhovinah blizu Otočca se je pripetil razburljiv dogodek. 70-letno kmetico Mirko Radićevo so dobili zjutraj mrtvo v postelji. Prišle so vaške ženske in ranjko položile na mrtvaški oder, nato pa so po stari navadi posedle okoli odra. Nad glavo ranjke je gorela sveča in osvetljevala njen obraz. Zdajci pa je zavladal med ženskami poplah. Dozdevno mrtva kmetica je odprla oči in začela začudeno gledati okoli sebe, nato pa je uprla pogled v ženske, ki so med krikom in vikom zbežale skozi vrata na prosto. Šele oba sinova in nekaj pametnejših vaščanov se je upalo v sobo, kjer so ubogo ženo vzeli z odra in jo spravili nazaj v posteljo.

* **Avtomobil z beograjskim trgovcem v potoku.** Te dni se je zgodila pri Krškem huda nesreča. Vozila sta se z osebnim avtomobilom iz Radeč proti Krškemu beograjski trgovec Levi Majer in njegov šofer Jovan Uhli. S seboj sta imela precejšno količino zlatnine in raznih drugih dragocenosti. Nasproti pa se je pripeljal težak tovorni avto, ki ga je vodil lastnik Mihael Slemenik iz Slovenjgradca. Poleg njega je sedel šofer Rajko Jamnik. Avtomobila sta se srečala sredi mosta in zadela drug v drugega. Trgovčev avto je prodrl ograjo mosta in se prevrnil pet metrov globoko v potok, ki je bil tiste dni močno narasel. Tu je obležal s kolesi navzgor. Neverjetna je prisotnost duha, ki sta jo pokazala trgovec in njegov šofer, ki sta se znala rešiti skozi deročo vodo potoka. Trgovec je dobil pri tem živčni šok in je moral poklicati na pomoč sevniškega zdravnika. Drugih telesnih poškodb k sreči ni bilo.

* **Uboj med prepirom zaradi deklet.** Kakšnih 16 fantov se je na Štefanovo zvečer zbralo v neki gostilni v Št. Lambertu. Fantje so se kmalu razvneli in med njimi je nastalo prerekanje zaradi domačih deklet. Posestnikov sin 17-letni Milan Grošelj iz Jarš se je zavzel za neko svojo 15-letno prijateljico. Iz prepira je nastal pretep. Družba se je preselila pred hišo, kjer se je pretep nadaljeval. Kmalu se je pred gostilno zaslišal krik: "Na pomoč! Zaboden sem!" Fantje so priskočili k ranjencu in iz hiše so prinesli luč. Na tleh so ugledali Milana Grošlja, ki je imel dolgo rano v trebuhu, iz katere so mu silila čreva. Fanta so brž prenesli v hišo in mu pomagali za prvo silo. Hkratu je nekdo stopil po litijskega zdravnika. Sredi noči se je zdravnik napotil v Jarše in je dognal, da je ranjenčevo stanje zelo resno. Zato so ga z vozom odpeljali na postajo in od tam z vlakom v ljubljansko bolnico, kjer je nesrečni fant izdihnil.

* **Živo srebro so kradli.** Rudniška uprava v rudniku živega srebra v Idriji je ugotovila, da izginjajo večje količine živega srebra iz rudniškega skladišča. Uprava je postavila straže in opazovalce, a vse je bilo zamanj. Ko pa so carinski uradniki idrijske postaje napravili več hišnih preiskav, so našli na več krajih steklenice napolnjene z živim srebrom. Začelo se je zasliševanje, ki je bilo zaključeno z aretacijo Franca Pivka, starega 23 let, Valentina Novaka, starega 25 let in Franca Miklavčiča, starega 39 let. Vsi trije so priznali, da so nosili živo srebro iz rudniškega skladišča.

* **Žaloigra mladega tihotapca.** Avstrijska obmejna oblastva so bila nedavno obveščena, da se v Lepeni pri Železni Kaplji skriva več tihotapcev. Zato je šla carinska patrulja k posestniku Miklavu v Lepeni. Dva carinika sta ostala v bližnjem gozdu na preži, dva pa sta odšla v hišo. Tihotapci so zaslutili nevarnost in carinika v gozdu sta naenkrat opazila pred seboj tri begunce. Ker se niso hoteli ustaviti, sta za njimi streljala in eden je bil zadet v glavo. Bil je to mladi posestnik Miklav. Prepeljali so ga takoj v Železno Kapljo, kjer pa mu niso mogli pomagati in je izdihnil.

* **V sanjah si je prerezal vrat.** Nedavno ponoči si je 25-letni Imbro Bros v Jalšavcu blizu Varaždina v sanjah prerezal vrat in razparal trebuh. Sanjalo se mu je namreč, da je zaklal svojega očeta. To ga je tako zapeklo, da je v sanjah vstal, vzel iz mize kuhinjski nož ter se hotel umoriti. Na njegove klice so prihiteli domači in ga našli vsega okrvavljenega. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je umrl.

35-letnica -- edinstven jubilej milwauškega društva. --- "Računi in obračuni za l. 1937".

V kratkem (dne 6. februarja) bomo v Milwaukee slavili dosedaj edinstven jubilej — 35-letnico obstanka društva. To redko slavnost bo obhajalo društvo Sv. Janeza Evangelista št. 65 KSKJ., ki je s tem prvo in najstarejše društvo v Milwaukee.

Kdor ve in se zaveda, kaj pomeni društveno življenje za naselbino ter za njen razvoj in napredek, ta bo tudi znal ceniti važnost tega dogodka.

Deset-, petnajst- in petindvajset-letnic smo imeli v zadnjih letih v Milwaukee mnogo. Petintrideset-letnice društvenega obstanka pa nismo imeli še nobene. In to je, pri čemur se je treba ustaviti in malo pomisliti. Pomenilo je to pričetek našega društvenega gibanja in javnega življenja v Milwaukee. Prvi korak k skupnemu življenju milwauških Slovencev je bil storjen in z njim je bila dana vzpodbuda, da so se začela ustanavljati in rasti tudi druga društva. Danes jih imako kakih 36.

Jubilej 35-letnice društva Sv. Janeza Ev. pomeni torej tudi 35-letnico preporoda milwauške slovenske naselbine. Njen prehod iz razkropljenosti v skupno življenje, njeno preselitev — takorekoč — iz vedrenja pod milim nebom v skupno hišo, pod skupno streho.

In to JE dogodek, ki zasluži, da se ga spominjamo vsi, da ga skupno slavimo vsi.

Društvo je bilo ustanovljeno dne 19. januarja 1903. leta s 16 člani. Kaj pravi zgodovina o ustanovitvi in poznejšem razvoju tega društva? Poglejmo:

"L. 1902, meseca septembra je bil prvi slovenski mrlič v Milwaukee in to je bila soproga Joe Zore-ta. Umrla je v slabih gmotnih razmerah kot so pač bili tedaj še vsi naseljenci. Naselbina je bila še majhna, štela je komaj okrog 80 oseb obojega spola. Bilo je šest "boardinghousov" in ena gostilna. Čeprav bi bili vsi rojaki žrtvovali za pogrebne stroške, bi ne bilo niti zadostovalo za dostojen pogreb.

Ta okolnost je bila vzrok, da so pričeli rojaki misliti na to, kako bi si zamogli medsebojno pomagati v slučaju nesreče.

Edino zbirališče tedaj je bilo o prostem času v edini gostilni pri Antonu Zupančiču na 286 Reed St. Rojak John Franko, ki se je bil že v Kočevju seznanil z društvenim življenjem, je vsled tega priporočal v omenjeni gostilni rojakom, naj tudi oni ustanovijo kakšno podporno društvo tukaj, kar so vsi odobravali. V tej gostili se je po daljših posvetovanjih rodilo to prvo slovensko podporno društvo v Milwaukee in ker je bila tedaj edina naseljencem znana jednota K. S. K. Jednota, zato se je seveda to novo društvo pridružilo njej.

Prijavljenih je bilo 36 oseb, a ko je prišlo do resnične ustanovitve dne 19. januarja 1903, in ko je prišel v Milwaukee organizator Mr. Slaje iz Jolieta, je pristopilo samo 16 članov, ostali pa so se zbali plačati po en dolar.

To je bilo prvo slovensko podporno društvo v naselbini ter kažipot naraščajoči naselbini v poznejših letih, da so se pričela ustanavljati še druga društva.

Ustanovitelji so bili sledeči: Joseph Blažič, Frank Šušteršič, Martin Fabjan, John Mole, Frank Škocjan, Anton Mogolich, Frank Stiglitz, Joseph Frančič, Anton Hren, Frank Remic, Martin Rajer, John Govek, Anton Zupančič, Valentin Medle, John Komljanc in Ferd. Šušteršič.

Umrli so od ustanoviteljev trije in sicer Jožef Blažič, John Komljanc in Anton Mogolich, nekaj jih je odstopilo, nekaj pa jih je odšlo nazaj v domovino. Od ustanoviteljev živi tu v Milwaukee samo še eden in sicer Anton Hren, ki je sedaj član društva Sv. Jožefa št. 103 v West Allisu.

Prvi odborniki so bili: Jožef Blažič, predsednik; John Mole, tajnik; Frank Šušteršič, blagajnik.

Umrlo je od ustanovitve pa do 31. decembra 1937, 54 članov in članic, za katere je Jednota plačala $40,750.00. Društvo je pa plačalo iz svoje blagajne za pogrebne stroške $1,750.00. Od ustanovitve do 31. decembra 1930 je plačalo društvo bolniške podpore $20,357.00. — 1. januarja 1931 je društvo stopilo v Centralno bolniško podporo KSKJ., ki je nato izplačevala bolniško podporo iz skupne blagajne.

Društvo je štelo koncem decembra 1937 l. 233 članov in članic v odraslem oddelku, v mladinskem oddelku pa 83 članov in članic."

Tako torej govori na kratko zgodovina društva.

Društvo bo slavilo ta svoj jubilej v nedeljo 6. februarja v S. S. Turn dvorani z lepim popoldanskim in večernim programom ter s slavnostnim banketom, ki se bo vršil od 12. do 3. ure popoldne v isti dvorani. Svečanost se bo otvorila s slovesno službo božjo ob 11. uri dopoldne v cerkvi Sv. Janeza Evangelista, odkoder bo potem članstvo skupno odkorakalo v S. S. Turn dvorano k banketu.

Popoldanski program bo po končanem kosilu vseboval slavnostne govore, med katerimi so na programu tudi razni uradniki mesta Milwaukee, kakor tudi pevske nastope naših domačih pevskih zborov. Kot gost pride tudi pevski zbor "Lira" iz Waukegana, Ill. Sodeluje istotako mladina iz John Zainerjeve glasbene šole.

Pričakovati je torej da bo ta redka društvena slavnost izpadla dostojna pomenu, ki ga ima njen 35-letni jubilej za naselbino in da bo društvo po zaključku lahko z zadoščenjem zapisalo: naselbina se je zavedala važnosti prvega koraka, ki je bil storjen na našem društvenem polju ter nam je to svojo zavest na časten način izkazala.

• • •

Pravijo, da često zaleže več, če pove resnico kdo drugi, kakor pa domač človek, zato z zadoščenjem opažamo v zadnjih dveh četrtkovih izdajah newyorškega Glasa Naroda zopet nekaj zanimivih dejstev z ozirom na naše javno življenje v Ameriki, ki jih je ob koncu leta pod gornjim naslovom v dveh člankih zbral znani slovenski publicist Frank Kerže.

Povedati to, kar pove on, je vsakemu posameznemu listu težko. Baš iz razloga, ki ga v teh člankih na nekem mestu on sam navaja. Podana pa je v tej njegovi letni bilanci tako živa slika skupne usode naših slovenskih listov v Ameriki in stanja, ki prevladuje v medsebojnih odnošajih med njimi in našimi podpornimi in kulturnimi organizacijami, da se nam zdi umestno, da se z nekaterimi odlomki iz teh člankov seznanijo tudi naši čitatelji in društveni funkcijonarji. Morda jim bo to pomagalo vživeti se vpoložaj ter omogočilo v bodoče z boljšim razumevanjem kakor doslej, gledati na pomen in važnost naloge, ki jo mora vršiti lokalni list napram društvom in naselbini.

Nadaljni komentarji k tem odlomkom so nepotrebni. Odgovor na nje si bo lahko vsak ustvaril sam — če bo hotel. Povdarjamo pa s Frankom Keržetom tudi mi: Listi in vse naše gospodarske in kulturne ustanove so nerazdružno navezane drug na drugega. Slednje morajo živeti in prospevati le če imajo list, ki jih drži v zvezi z javnostjo, list pa more živeti le če najde zadostno podporo z njihove strani. To dejstvo Kerže nazorno ilustrira z nekim nedavnim, za večino slovenskih listov v Ameriki tipičnim slučajem v Clevelandu.

Tu je, kar med drugim pravi Kerže v svojih "Računih in obračunih":

Ko se leto končava, je tako, kakor če prideš na papirju s številkami do konca. Treba jih je šešteti, da vidiš kaj in koliko je. A ne samo to. Čisto pametno je, da se ustaviš pri posameznih postavkah in prevdariš, ali so bile dobre in potrebne ali ne. Tako preiskovanje ti potem služi za boljše razumevannje in gospodarstvo v bodočem letu.

Pravzaprav bi moral vsak človek napraviti na leto vsaj en obračun o samem sebi. Zakaj delo v preteklosti ti vselej pokaže čisto jasno smer za bodočnost. Vzemimo čisto navaden kmetski grunt v starem kraju. Če bi kdo navadil ljudi, da bi vsaj enkrat na leto primerjali vse prejemke in izdatke, ves uspeh in neuspeh, pa bi čisto natančno vedeli, kam gredo: naprej ali nazaj. To radi tega navajam, ker so v starem kraju pri vsakem propadu domačije ugibali, kdo jih je spravil na boben.

Tak-le obračun je potreben tudi za vsako drugo delo. Če bi mi postavim prevdarno pregledali, kaj je končna vsota našega dela v teku enega leta, bi lahko čisto natančno vedeli, kam gremo.

Mislim pred vsem, pri tem na naše slovenske liste v Ameriki. Ko pišem to, najdem, da so še vsi pri življenju. A ne samo to. Imamo eno novo publikacijo, to je: Cankarjev Glasnik in obeta se nam tudi protiutež: Novi svet, ki ga bo začela izdajati katoliška družba okoli Amerikanskega Slovenca. (Prva številka je med tem časom že izšla. — Ur.) Napredek? Vsekakor. Kako trajen, tega se ne ve. Ledino orati danes v razmerah, kakršne so, je — no— kakor se vzame.

Obogateli smo torej v preteklem letu za en list in jih imamo skupno šestnajst. Da jih imamo šestnajst živih publikacij, je vsekakor hvale vredno. Do danes nismo kljub vsem krizam izgubili še nobene, kar je veliko važno. Mislim, da smo iz tega dobili novo potezo v duši našega naroda: nismo iz krvi in mesa, ki bi znali ustvarjati veliko in mogočno. Na drugi strani pa ne izpustimo iz rok tega, kar imamo, pa naj bodo še take težave, še taki boji. Spominjam se, da sem skoro pred petnajstimi leti napovedal konec nekemu listu, kateremu je šlo že tedaj tako slabo, da slabše ni moglo iti. Kamor si se ozrl, je bilo nič. A list živi še danes, ne boljše, kakor tedaj, a vendar živi. Tista zadnja vrvica, na kateri visi življenje, mora biti pri našem narodu vsaj taka, kakor je najdebelejša vrv za privezovanje ladij.

Zato sem danes bolj previden in ne rečem več o kakem koncu, kadar se menimo o naših zadevah ali listih. Čisto jasno mi je, da ne gre nikomur dobro. Zakaj krog čitajočega občinstva se manjša z vsakim letom, novih naseljencev ni, naša mladina v Ameriki pa ne čita naših listov. O tem smo menda edini. In ne samo to: naša mladina tudi ne zna našega jezika. In zdi se mi, da se celo ponaša s tem. Pridem od časa do časa v stik s kom izmed našim mladih — ali mislite, da hoče govoriti slovenski? Razume — da, to še gre, toda na slovenska vprašanja ti odgovarja v angleščini.

Čimbolj grem proti zapadu, bolj je ta grda navada vkoreninjena. Izgleda tako, da se mladina sramuje, da bi znala poleg angleščine še kateri drugi jezik.

In tako smo ustvarili nove vrste "greenhorne", to so naši mladi, ki se trudijo z vsemi silami, da pozabijo še tisto malo, kar so imeli od očeta in matere. V New Yorku ne "obrajtamo" takih ljudi, zakaj tukaj govori skoro slednji človek po več jezikov. In ljudem, ki žele še tisto malo slovenščine pozabiti, kar jo znajo, se tukaj usmiljeno smejemo: So pač z "dežele", kakor smo rekli v beli Ljubljani.

Torej listom gre slabo. Kako slabo, to ve vsak sam zase. Je to skrivnost, katera se ne zaupa rada javnosti. Čemu pa? Ali je kdaj naša javnost pomagala kakemu listu?

Večkrat mi pridejo na misel naše podporne organizacije, ki so zbrale na deset tisoče članstva in milijone denarja. Ali čitate kedaj, da je ta ali ona organizacija dala kaj za podporo našim publikacijam, prispevala kaj za povzdigo našega kulturnega življenja? O ja, listi so bili dobri, da so vpili: le k našim organizacijam! Dobri, da so priobčevali vse sorte reklame, dopise in vabila. Ko so pa čakali za povračilo narodnega davka, so ostali na cedilu. Če bi imeli mesto desetih ali tako podpornih organizacij čisto navadna podjetja za profit, bi jih brez dvoma prisilili, da oddajajo od leta do leta davek narodu, od katerega žive.

Ne tako naše slovenske podporne organizacije. Meni se zdi to največja napaka, zakaj vse naše kulturno življenje je vrženo na rame ducat ali dva posameznikov, ki se žrtvujejo leto za letom samo zato, da smo v Ameriki še vedno živ narod.

Kako dolgo pojde to, je seveda drugo vprašanje. Da je tako, to vemo vsi. Razlika je le ta, da nikdo ne pove. Tudi jaz ne bi, ko bi bil še danes izdajatelj in urednik Časa, kakor nisem povedal marsikaj drugega, ki bi bilo potrebno. Zakaj v naši javnosti kaj rado zagrmi: je proti temu in temu — lopni ga! In če list izgubi radi tega nekaj naročnikov, je to izguba za večno, zakaj novih se ne dobi več, ker jih ni.

Meni so najbolj pri srcu naši slovenski listi, ker sem bil skoro vse življenje med njimi in vem, kako je z njimi. S kakšnim srcem lista človek po imenikih naročnikov, kateri se krčijo od leta do leta. S kakšno težavo se maši luknje, ki nastajajo z vsakim dnem. Trga se tukaj, trga tam, krči to in ono, samo da se ohrani življenje listu.

Meni se zdi tako, da so mnogo tega krivi listi sami. Nobeden si ne upa pokazati svojega stanja javnosti, nobeden se ni potrudil, da bi se vzgojilo take ljudi, ki bi čutili, da je vsak duševni produkt last naroda in da ima narod poleg svojih pra-

(Dalje na 3. strani.)

Domači in drugi dogodki po Zdr. državah

"Novi svet"

Izšla jeprva številka novega leposlovnega mesečnika "Novi Svet", ki ga je pričela izdajati Tiskovna družba "Edinost" (Amerikanski Slovenec) v Chicagu, Ill.

Zunanja oblika nove revije je lična in atraktivna ter dela čast tiskarski umetnosti, z izjemo nekoliko predebelih črt pod naslovi raznih člankov in drugih prispevkov, ki delajo vtis mrliških naznanil. Vsebina je urejena spretno, ustrezajoča nivoju povprečnega slovenskega čitatelja ter prva številka obeta, da si bo novi mesečnik kmalu utrl pot v slovenske domove po Ameriki. Dasi je njegova smer katoliška, vendar ni v njem pretirane strankarske enoličnosti ter jo bo zato vsak rad vzel v roke.

Izhaja na 32.straneh s štirimi stranmi ovitka ter iz njegove vsebine posnamemo sledeče: Narodu in listu na pot; Pregled dogodkov; Naša prva beseda; Seznam ustanovnikov; Pozdravljen Novi svet!; Tihe ure; Iz narave; Slovenski pijonir; Slovenski izrazi; Prepozno spoznanje; Dom in zdravje; Velika ljubezen; Za smeh in zabavo. V tej vsebini so vključeni članki ter kratke povesti in romani. Med ostalo vsebino so še tri pesnitve in več slik.

Urednika sta Rev. J. M. Trunk in John Jerich. Naročnina je $2.00 letno, za inozemstvo $3.00 ter se naroča pri: Edinost Publishing Co., 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

— V Chicagu, Ill., je pred dnevi sodnija radi pomanjkanja dokazov zavrgla obtožnico proti dr. Charlesu Edmundsu in njegovi tajnici Mary Trampuš, ki sta bila obtožena, da sta povzročila smrt neke 16-letne dijakinje, ki je umrla zadnjo jesen naposledicah spolne operacije. Zdaj sta oba prosta in zadeva je s tem končana.

— V Indianapolisu, Ill., je nagle smrti umrl rojak Martin Bele, star 52 let. V Indianapolisu je živel 30 let. Doma je bil iz Dolenjskega. Ni bil poročen in tudi ne zapušča drugih sorodnikov. Bil je poznan kot prijazen in dobrega značaja.

— V Moon Runu, Pa., je umrl zadet od srčne kapi rojak Mihael Jerala, star 54 let in rojen v Spodnjih Pirničah pri Ljubljani, po domače Lovrinov Miha. Tu zapušča ženo in tri hčere ter brata Franka, v Irwinu, Pa., pa sina.

V Clevelandu, O., je pred dnevi preminul rojak Anton Anžur, star 57 let. Bil je vdovec. Žena mu je umrla pred 14. leti. Rojen je bil v Nadgradcu, fara Černuče. Tam zapušča dve sestri, dva svaka in eno svakinjo, tukaj pa dva sina in dve hčeri.

JUGOSLOVENSKI OBZOR

THE YUGOSLAV OBSERVER

The Only Yugoslav Newspaper in Wisconsin. — Published weekly by the OBZOR PUBLISHING CO.

Frank R. Staut, Editor & Publisher

250 W. National Avenue — Tel.: Mitchell 4373 — Milwaukee, Wisconsin

65

SUBSCRIPTION RATES:

One year	$2.50
Six months	$1.50
Europe and other foreign countries: one year	$3.50
Six months	$2.00

Dopisi brez podpisov se ne priobčujejo. — Za vse ostale dopise odgovarjajo dopisniki sami in ne uredništvo. — Rokopisi se ne vračajo. — Pri spremembi naslova naj naročniki navedejo poleg novega tudi stari naslov.

Lokalne novice

Ako imate na naslovu lista, ki ga prejemate, označeno

1-20-38

pomeni to, da Vam je s to številko potekla naročnina ter Vas prosimo, da jo čim prej obnovite, da Vam lista ne ustavimo.

— **Delničarska seja organizacije Slov. Doma.** Delničarji in ostali prijatelji org. Slov. Doma se še enkrat opozarjajo na letno delničarsko sejo, ki se vrši jutri, v petek, ob 7:30 zvečer v Tamše dvorani. Delničarji in zastopniki društev pridite, da bo seja sklepčna in da se končno v resnici doseže kak definitivni zaključek.

— **Letna seja gl. odbora J. P. Z. S.** Prihodnjo nedeljo, 23. t. m., se v S. S. Turn dvorani (običajni prostor, soba v pritličju) vrši letna seja gl. odbora JPZS. Ker bo seja zlasti z ozirom na predstoječo konvencijo, ki se vrši letos v septembru mesecu v Sheboyganu, važna, je članstvo vabljeno, da se je udeleži. Pričetek ob 1. uri popoldne.

— **Nov grob.** V ponedeljek, 17. t. m., je na svojem domu, 739 W. Bruce St., preminula Mrs. Mary Selko, stara 51 let. Poleg soproga Franka zapušča tu še eno sestro, Mrs. Pauline Smole, ter brata Franka Krevsa. Odkod je bila doma, žal, nimamo poročila. Pogreb se je vršil danes, v četrtek, na Good Hope pokopališče. — Preostalim naše sožalje!

— **Naši bolniki.** V St. Luke's bolnici sta bila te dni operirana dva mlada naša rojaka in sicer 23-letni Joe Trkaj Jr., sin Mr. in Mrs. Joe in Antonie Trkaj, na 1010 So. 2nd St., ter 29-letni George Kotze, Jr., sin družine George Kotze, 1808 W. National Ave. — Prvi se je moral podvreči operaciji za vnetjem slepiča, drugi pa operaciji na desni nogi. Obema se stanje obrača na bolje ter jima bodo prijateljski obiski dobrodošli.

— **25-letnico zakona** sta v soboto 8. januarja v družbi prijateljev, ki so jima za to priliko priredili malo družinsko presenečenje, praznovala Mr. in Mrs. John in Mary Gorjup, 1737 So. 1st St. — Čestitkam prijateljev se pridružujemo tudi mi ter jima kličemo: Še na mnogo let!

— **"Pogojne" avto licence.** Državni tajnik Theodore Dammann je te dni objavil nove regulacije v pridobivanju vozniške licence za avtomobiliste. Po teh regulacijah bo odslej naprej moral vsak nov prosilec za vozniško licenco in vsak avtomobilist, kateremu je bila vsled kakršnegakoli prestopka njegova licenca odvzeta, prestati posebno preizkušnjo, ki jo bodo vodile lokalne policijske oblasti pričenši s 1. februarjem. Tisti, katerim je bila vozniška licenca radi prometnih prestopkov odvzeta po 30. novembru 1937, bodo dobili nove "pogojne" licence, čez katere bo v rudečih črkah natisnjeno "Conditional". V kotu licence bo natisnjena tudi posebna črka, ki bo naznačevala, iz kakšnega vzroka je bila vozniku odvzeta prva licenca. Pri ponovnem sličnem prestopku zna potem biti vozniška licenca kršilcem permanentno odvzeta.

— **Kolesarske licenčne številke** so se začele izdajati v uradu mestnega klerka v Mestni hiši pretekli ponedeljek. Vsak kolesar, stanujoč v Milwaukee mora — po novi mestni postavi — imeti na svojem kolesu pritrjeno licenčno številko. Prestopek se kaznuje z $10 globe, oziroma s prepovedjo rabe kolesa do dobe 6. mesecev. Tudi biciklisti, stanujoči izven področja mesta, morajo imeti tako licenčno številko, ako prekoračijo mestno mejo in rabijo kolo na milwauških ulicah. Licence so po 50¢ ter so veljavne za eno leto. Računa se, da je v Milwaukee kakih 25,000 koles. Prvotno je bil določen prihodnji ponedeljek kot zadnji dan za nabavo licence, toda ker izgleda, da bo ta doba prekratka, (do srede zvečer je bilo izdanih komaj kakih 600 licenc), bo zaključni dan najbrž pomaknjen na poznejši čas. Da bo odprava licenc šla hitreje od rok, je mestni klerk naprosil šolske oblasti, da sodelujejo z njegovim uradom v razpečavanju licenc. Aplikakacijske listine so bile razposlane na vse šole ter dijaki lahko plačajo pristojbino v uradu šolskega upravitelja, ki bo nato skupno vsoto odposlal na pristojno mesto.

— **35,775 popolnoma brezposelnih v Milwaukee.** Med 16. in 20. novembrom lanskega leta je bilo v milwauškem okraju (mesto z vsemi predmestji) 35,775 oseb popolnoma brezposelnih, 15,775 jih je bilo zaposlenih na relifnih delih, dočim je bilo 14,801 oseb zaposlenih samo deloma ter so želeli več dela. Poročilo o tem je bilo objavljeno prejšnji teden iz Washingtona na podlagi končnih rezultatov vladnega štetja brezposelnih, ki se je vršilo v minulem novembru.

— **Postava o policijski uri modificirana od 8. na 5. uro zjutraj.** Župan Hoan je v torek podpisal popravljalno mestno postavo glede zapiranja in odpiranja gostiln in drugih javnih lokalov, kakor jo je po dolgih debatah in prerekanju sem in tja sprejela mestna zbornica. Po tej modificirani postavi bo gostilnam dovoljeno odpirati vrata že ob 5. zjutraj namesto ob 8., kakor je bilo določeno prvotno. Pričakuje se, da bodo slično spremembo osvojila tudi predmestja, v kolikor so že imele uvedeno novo policijsko uro po milwauškem vzoru. Izmed teh dosedaj edino West Allis še nima take ordinance, ter so gostilne tam še lahko nemoteno odprte vso noč. Najbrž že na prihodnji mestni seji pa bo tudi westalliški mestni koncil sprejel tako postavo, tako da bo potem veljala enotna policijska ura za ves milwauški okraj.

— **Epidemija osepnic se širi.** Kakor poroča mestni zdravstveni urad, so se slučaji obolenj za osepnicami v zadnjem tednu v številu več kot podvojili od prejšnjega tedna. Na 424 prejšnjih slučajev je bilo v zadnjem tednu javljenih 450 novih in število novih obolenj narašča s povprečno 150 slučaji na dan. Obenem z osepnicami se je povišalo tudi število obolenj na drugih otroških boleznih, vendar ne v vznemirjajočem obsegu. Prijavljenih je 143 slučajev obolenj za oteklostjo priušesne slinavke (mumps), v primeri s 86 slučaji v predzadnem tednu. Dalje 37 novih slučajev norice (chicken pox), ki dvigajo skupno število od 246 na 283, ter 12 novih slučajev šrlatinke, od katere je skupno prijavljenih 87 slučajev. Poskočili so tudi slučaji pljučnice, ki je v zadnjem tednu zahtevala 15 smrtnih žrtev.

— **Cene mesu so se znižale.** V zadnjih treh mesecih so cene mesu stopnjema padale in so zdaj v januarju dosegle nižino kot že dolgo let ne. Padec cen se pripisuje narastku goveje živine in prašičev ter ne preveč ugodni letini koruze in druge krme. Cene govejemu mesu so na primer v nadrobni prodaji od prvovrsnega mesa padle od 45 do 50¢ za funt prejšnje cene, na 32 do 36¢, svinjsko meso pa od 35 do 37¢ na 19 do 25¢ za funt prvovrstne kvalitete. Mast pa je padla od 16 do 20¢ na 12¢.

Priznanje

A.: "Čudim se, da se nikdar ne spomniš petdeset dolarjev, ki sem ti jih lani posodil!"

B.: "O, dragi prijatelj, verjemi, večkrat se jih spomnim. To je eden izmed mojih najlepših spominov!"

DOPISI

Posebno opozorilo članstvu "Lilije".

Milwaukee, Wis. — Ker že več let društvo "Lilija" prepusti tretji petek v januarju, dan svoje redne seje, organizaciji Slovenskega Doma za njih letno sejo in ker je za četrti petek kot smo potem imeli navadno sejo, dvorana bila pomotoma oddana drugim, se bo zato letos vršila prva redna seja v januarju, in to v TOREK 25. JANUARJA ob 8. uri zvečer, v Mrs. Tamše dvorani.

Vse druge redne seje čez leto bodo seveda kot po navadi, vsak tretji petek v mesecu.

Torej za januar pozabite staro navado in pridite na sejo v torek 25. januarja in povejte to tudi drugim članom in članicam, o katerih veste, da ne bodo tega čitali.

Sobratski pozdrav, za društvo "Lilija",

Odbor.

Vabimo vas na redek jubilej.

Milwaukee, Wis. — Društvo Sv. Janeza Ev. št. 65 KSKJ. bo v nedeljo 6. februarja slavilo svojo 35-letnico obstanka. Slavnost se bo vršila v S. S. Turn dvorani. Dopoldne ob 11. uri bo slovesna služba božja v cerkvi Sv. Janeza Ev., na katero se pozivajo, da se je udeleže vsi člani. Po končanem cerkvenem opravilu odidemo skupno v S. S. Turn dvorano, kjer se bo vršil banket, nato pa bo sledil popoldanski in večerni program.

Apeliramo na našo slovensko javnost v Milwaukee, da se te naše proslave, — ki je prva in doslej edina, da zaznamuje 35 let preteklosti — udeleži ter s tem pokaže, da zna ceniti delo pijonirskih dni, ki je ustvarilo temelj našemu bodočemu društvenemu življenju v Milwaukee.

Vstopnice na banket (cena $1.00) se dobe pri članih in odbornikih društva, kakor tudi vstopnice na popoldansko in večerno prireditev, ki so po 25¢ (pozneje pri blagajni 35¢). Segajte po njih. Več o slavnosti in programu bo še poročano.

Louis Velkovrh, tajnik.

Kaj je z našim Sheboyganom?

Sheboygan, Wis. — Rad bi nekaj napisal toda ne pade mi v glavo nič kaj posebno pametnega. Včasih me kateri takole mimo grede pokara, češ, kaj je z menoj, da sem čisto utihnil, ko sem včasih vendar že znal napisati kaj v časopis. Seveda, da sem včasih morda res, a vendar je to bilo nekdaj. Tako si pač mislim sam pri sebi. Dolgo je že, kar sem pasiven na kulturnem polju: zakaj se je to zgodilo, mogoče opišem v kratki bodočnosti. Ako bom uvidel, da je to sploh potrebno. Kajti zavedam se, da moja malenkost itak ne more spremeniti položaja, pa naj še tako pišem in tarnam po časopisju.

Resnica je, da sem nekoč imel veselje in dobro voljo do dela. Pomagal sem, kolikor sem mogel in zmogel pri vsaki koristni stvari, dokler nisem omagal in tako ves utrujen in razočaran stopil iz vrst na kraj ceste ter tam obsedel. Nisem bil sam, ki sem storil to! Enako so napravili mnogi drugi delavci, ki so bili prej aktivni na raznih poljih za napredek naselbine. In posledice tega niso izostale: Sheboygan, ki je bil nekdaj poln življenja, je postal dolgočasno pust in mrtev.

Prišla je torej med nas kolosalna sprememba v javnem življenju. Čudno pri vsem tem je to, da je spričo tako važnih dogodkov vse trdovratno molčalo. Niti enemu ni prišlo na misel, da bi se pritožil v javnosti in skušal iznajti vzroke te naše splošne otopelosti. Tako je od zunaj zgledalo, da ničesar ne pogrešamo: da se sploh vse suče po stari navadi v naše splošno zadovoljstvo.

V resnici pa je drugače! Spomini, ki smo jih skušali zbrisati, so nam kljub temu ostali, dasi smo iste potiskali daleč v meglo pozabljenja. Spomini postajajo danes čistejši ter prihajajo k nam vedno bolj v živi barvi.

Tako se dogaja, da se pritoži eden, pritoži se drugi in tretji, češ, kaj vse smo nekoč imeli v našem prijaznem Sheboyganu in kam je vse to šlo danes — kaj nam je še ostalo? Da, prijatelji, v resnici smo imeli: Imeli smo pevske zbore, Čitalnico, razne klube, Dramski odsek in še marsikaj drugega. Od vsega tega pa nam je ostala ena sama velika razvalina — no ja — in spomini na prošle dni, kar je tudi vse.

Tisti, ki razumejo pomen kulturnega dela, vedo, da pri vsem tem naselbina trpi škodo. Najhujše je pa, da je malo upanja za ponovno oživljenje na tem polju. O tem bi se lahko dosti napisalo. Pa je zaenkrat bolje, da pustimo stvar na strani in se podamo na drugo polje: Tja, kjer je še prilično vedno nekaj živahnega gibanja, namreč na društveno polje.

Društvo "Bratje Zaveze" št. 4, društvo "Amerikanska Slovenka" št. 10 in društvo "Liberty" št. 18 JPZS. priredijo skupno domačo zabavo in to v soboto večer dne 22. januarja v Fludernikovi dvorani. Na to skupno domačo zabavo so vabljeni vsi člani, bratje in sestre navedenih društev, kakor tudi njih žene oziroma možje. To se pravi, da sestre pripeljite s seboj svoje može, četudi niso vpisani pri društvu, enako pa tudi bratje pripeljite svoje žene. Skupni odbor teh društev je pridno na delu, da bo uredil vse potrebno in v zadovoljnost vseh. Posebno žensko društvo si je naprtilo na rame dosti dela. Vemo pa vsi, da kadar te vrle žene prevzamejo kakšno delo v svoje roke, je vedno izvršeno v največje zadovoljstvo vseh. Obeta se nam v resnici prijetna in vesele domača zabava. Igrala bo godba, vstopnina je prosta, ravnotako prigrizek in dobra kapljica domačega pridelka. Izvajale se bodo še druge točke v zabavo in razvedrilo navzočih. Pridite torej vsi!

Bratski pozdrav in na veselo svidenje v soboto večer,

Frank Sepich.

ZAHVALA

Pregovor pravi, da živemu človeku se vse lahko pripeti in tako so tudi naju presenetili najini sorodniki, prijatelji in znanci ob priliki najine 25-letnice zakona dne 8. januarja, ko so tako nepričakovano prišli na naš dom in s seboj pripeljali in prinesli toliko lepih in bogatih daril ter okusnih jedi in pijače, da se je miza kar šibila pod njimi. Na mizo pa so nama postavili krasen srebrni šopek z 25. srebrnimi dolarji. Od vseh strani so nama začeli klicati: "Surprise! Surprise!", midva pa od presenečenja nisva vedela kaj početi, ker v resnici nisva pričakovala kaj takega. Res, če človek kaj takega doživi, mu ostane v spominu vse življenje!

Torej se želiva zahvaliti v prvi vrsti bratu oziroma svaku in svakinji Mr. in Mrs. Mihael Rugel ter njunima sinovoma Rudolphu in Edwardu. In dalje sledečim družinam: Mr. in Mrs. Tony Laurich in hčerki Lilly, Mr. in Mrs. Joe Candek in hčerka Lydia ter sin Joe, ml., Mr. in Mrs. Louis Saje ter sin Joe in hčerka Mary, Mr. John Starich ter hčerka Katie in sin John, ml., Mr. in Mrs. Anton Skerjanc ter hčerki Angeline in Mary, Mr. in Mrs. John Hudy in hčerki Frances in Marian, Mr. in Mrs. Joe Dragan.

Dalje posebna hvala tudi našemu muzikantu Mr. Louis Saje, ml. za tako lepe in poskočne komade, da smo lahko plesali tako, da je bilo "vse v luftu". Tako smo se zabavali do jutra.

Torej še enkrat najlepša hvala vsem skupaj za lepa darila in voščila, ki nama bo ostalo v spominu vse življenje.

John in **Mary Gorjup**, 1737 So. 1st St., Milwaukee, Wis.

News and Views

Slovenian Home.

What has the Slovenian Home to offer the "Younger Generation". Of utmost importance to the so-called "younger generation" is the meeting being held tonight Friday 21. at the National Club House, the annual "chash" of the share holders in the Slovenski Dom, Inc. I wish to call the attention to the fact because of the necessity of obtaining the interest and unification of the younger generation on a project for our benefaction.

Many of our young ladies and men of Slovenian extraction have shown a more or less disinterestend attitude toward it. Did you ever stop to think of our part in a Slovenian Home? Perhaps it is well to evaluate on the advantages of such a building. Ask yourselves these questions:

1. Have we truly a comfortable and modern auditorium where we may hold dances, plays, bazars, concerts, etc.?

2. Have we a recreation room where we may meet with our friends and enjoy an evening in a place we can call our own?

3. Have we a combined private gymnasium and swimming pool in which to hold tournaments and participate in sports we enjoy?

4. Have we well accomodated rooms in which to hold private meetings and gatherings?

5. Can we show delegates from different cities that the Slovenians stand for something in Milwaukee, and can we point out with pride to our less fortunate friends not of Slovenian extraction our National Home?

All of the above mentioned items are included in a flexible plan for the new Slovenian Home which is struggling along in an embryotic stage without the support of it's main pillar, the group that will recieve the most compensation out of it's actuality. So you see it is not for the older generation that they are working but for the future when it will be necessary to have some center to keep us together and remain an influence in this city.

By your full-hearted support in all the functions of the Incorporation, the sale of shares, a little bit of enthusiasm and "push", actual work on the "Home" can begin in the near future. So let's start the ball arolling tonight!

The weakly groan

Little Audrey is back with us. I cannot resist relating to you one of her very interesting experiences which remains in my mind.

One day little Audrey came home from school to find that her dear Uncle Walter had died. The day of the funeral

(Please turn to page 3.)

JUGOSLOVANSKA PODPORNA ZVEZA 'SLOGA'

Inkorporirana l. 1915. Sedež: Milwaukee, Wis.

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: Viktor Petek, 3812 W. Greenfield Ave., Milwaukee, Wis.
Podpredsednik: Anton Demšar, 2040 So. 92nd St., West Allis, Wis.
Tajnik: John Lenko, 929 So. 6th Street, Milwaukee, Wis.
Zapisnikar: John Arnič, Road 4, West Allis, Wis.
Blagajnik: Anthony Yeray, 706 South 24th Street.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik: Frank S. Ermens, 6227 W. Greenfield Ave., West Allis, Wis.
Nadzornik: Frank Zajec, 725 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
Nadzornica: Terezija Kaytna, 641 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:
Predsednik: Joe Vidmar, 2027 W. Garfield Ave., Milwaukee, Wis.
Porotnik: Anton Debevec, 1803 So. 15th Street, Sheboygan, Wis.
John Poklar, 609 West Virginia Street, Milwaukee, Wis.

TISKOVNI ODBOR:
John Lenko, 929 So. 6th Street, Milwaukee, Wis.
Frances Skrube, 727 N. 11th Street, Sheboygan, Wis.
John A. Obluck, 1130 W. Walker Street, Milwaukee, Wis.

URADNO GLASILO:
OBZOR, 630 West National Avenue, Milwaukee, Wisconsin

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. H. T. Kristjanson, 324 E. Wisconsin Ave., Milwaukee, Wis

Seja glavnega odbora se vrši vsak tretji ponedeljek v mesecu, ob 7:30 zvečer na 725 W. National Ave. — Pri J. P. Z. Sloga se lahko zavarujete za $1000, $500 ali $250 posmrtnine in za $1 ali $2 dnevne bolniške podpore. — Zavarujete se tudi lahko za samo posmrtnino.

Pozor: Vse pošiljatve in stvari, ki se tičejo gl. upravnega odbora in Zveze, se naj pošiljajo na gl. tajnika. — Vse zadeve v zvezi z blagajniškimi posli, se naj pošiljajo na gl. blagajnika. — Vse pritožbe na menjene gl. porotnemu odboru, se naj pošljejo na predsednika porotnega odbora. — Vsi dopisi glede Zveze se naj pošiljajo na predsednika tiskovnega odbora, društvene objave in naznanila pa na naslov uredništva.

Note: All remittances of business concerning lodges and members should be addressed to the secretary's office. — All financial matters should be addressed to the treasurer's office.

V JUGOSLAVIJO

SAMO 7 DNI

če potujete na ekspresnih parnikih:

BREMEN - EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajamči udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujte s priljubljenimi ekspres parniki:

COLUMBUS

HANSA - DEUTSCHLAND

HAMBURG - NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourg-a do Hamburga.

Strokovnjaški nasveti glede izseljevanja za priseljence in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

130 W. Randolph St. Chicago, Ill.

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

IZ JUGOSLAVIJE

smo zopet sprejeli pošiljatev raznega blaga, ter v tem času posebno priporočamo sledeče:

BUČNO OLJE za solato, absolutno pristno; SUHE GOBE, ki so to leto izredno lepe; AJDOVO KAŠO, izluščeno celo; PROSENO KAŠO, fino rumeno; AJDOVO MOKO, belo; OREHE - SUHE HRUŠKE - JEŠPRENJ - FIŽOL "CIPRO" in "BUTER-WACHTL" - ter JEČMENOVO in RŽENO "KNAJP" KAVO.

Pri nas tudi vselej dobite sledeče posebnosti:

ŠPANSKI ŽEFRAN,. MUŠKATOV CVET, LORBER JAGODE, OGRSKA SLADKA IN OSTRA PAPRIKA, MAJERON PLEVCE, "CHILE" PUDER in druge jedilne dišave.

Knajpova zeliščna zdravila, kakor:

TAVŽENTROŽE, KAMELICE, ENCJAN KORENINE, BEZGOVO CVETJE, LIPOVO CVETJE, HABAT KOREN, LAPUH, PLJUČNIK, SV. JANEZA ROŽA, PRESLICA, GALUN, GRŠKO SENO, ROŽMARIN, VINSKA RUTA, ŽAJBELJ itd.

Mešane čaje Knajpovih zdravil:

Št. 1, za želodec; št. 2, proti prehladu; št. 3, proti kašlju; št. 4, za ledvice; št. 5, zoper kamen (pesek) v mehurju; št. 6, za ženske; št. 7, za pljuča in druge kombinacije, kakor jih priporočajo Knajpove knjige.

MARIJA-CELJSKE KAPLICE, ŠVEDSKE KAPLJICE, BAHOVEC "PLANINKA" ZDRAVILNI ČAJ

Ako še nimate starokrajske VELIKE PRATIKE, jo dobite pri nas. (Cena 25¢).

STEVE MOHORKO

704 South 2nd Street Milwaukee, Wis.

(Naše bučno olje in suhe gobe dobite tudi v trgovini Anton Novak-a, 607 So. 5th St.)

PERKO'S GARAGE

426 So. 6th St. Tel.: BRoadway 3660

ZVEZA LILIJA

Ustanovljena leta 1912. Sedež: Milwaukee, Wis.

WISCONSIN

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Mihael Geiser, 822 West Bruce Street, Milwaukee, Wis.
Podpredsednik: Frank Medle, 1314 So. 62nd Street, West Allis, Wis.
Tajnik: Joe Matoh, 704 South 9th Street, Milwaukee, Wis.
Blagajnik: John Selich, 838 South 6th Street, Milwaukee, Wis.
Zapisnikar: Frank Britz, 708 South 7th Street, Milwaukee, Wis.

NADZORNI ODBOR:

Jakob Stariha, 1339 South 7th Street, Milwaukee, Wis.
Lud. Vodnik, 652 W. Bruce Street, Milwaukee, Wis.
Val. Medle, 2037 W. National Ave, Milwaukee, Wis.
Mary Skušek, 747 W. Bruce Street, Milwaukee, Wis.

URADNO GLASILO:

"OBZOR", 630 West Nationtl Avenue, Milwaukee Wis.

ZDRAVNIK:

Dr. John S. Stefanez, 602 So. 6th Street, Milwaukee, Wis.

Društvene seje se vršijo vsak tretji petek v mesecu, ob 8. uri zvečer, na 739 W. National Ave. — Pri Zvezi Lilija se lahko zavarujete za samo posmrtnino $500.00 ali $250.00. Izdaja se tudi "20 Year Endowment" police in plačevanje do starosti 60 let. Poleg tega tudi za bolniško podporo. Sprejema se kandidate od 16. do 50. leta starosti obojega spola. Za posmrtnino se lahko zavarujejo tudi drugorodci. — V mladinski oddelek se sprejema otroke od rojstva do 16. leta in se lahko zavarujejo za $250.00 ali $500.00 posmrtnine. Za podrobna pojasnila se obrnite na odbor.

NEWS and VIEWS

Continued from page 2.)

arrived and with it a very heavy fog. The procession wended it's way to the cemetery and Uncle Walter was put away with ceremony. On the way out of the cemetery little Audery glanced up at the sign at the entrance and noticed to her great surprise that they had buried Uncle Walter in the wrong cemetery. With much ado little Audrey threw herself on the ground and cried and cried and cried for she knew that they had made a "grave" mistake.

Political.

Who will be the next to resign from the Supreme Court? The appointment of solicitor general Stanley Reed by President Roosevelt upon the resignation of Justice George Sutherland raises the question of whether the members of the Court are looking ahead to the future when there may be a less liberal president in office.

The appointment of Reed seems to be a very favorable one to all concerned. He has not had the sensational publicity of being too involved in different issues.

Although formerly a Republican, he is friendly toward the New Deal and should be a welcome addition to the Court in the eyes of the present administration.

Which brings us to the question everybody is asking. Will Roosevelt choose to run for a third term? In view of the fact that quite a few opponents loom forth for the election in 1940, not to forget our own Governor Phillip La Follete, I fell that perhaps he may leave the field for others. Time will tell!

FORWARD LODGE NEWS

I am very sorry I couldn't get this article in last weeks paper. But I will tell you all about it. A record breaking attendance over last year was held at the last meeting. They sure are starting off the year right. Here are the results: The committe elected are going throw a Valentine Dance Party to be held at Tamse's Hall, Feb. 12nd 1938, and they wish every brother and sister to attend this dance to make it a big success.

There is also lots more in store for the coming year, and we wish that a lot more members would attend the next meeting to be held Fef. 3rd 1938, at Tamse's Hall, 2nd floor at 8:30 P. M. This next meeting is very important because it will cost you some money if you don't attend.

The meeting was adyourned at 9:10 P. M. entertainment follows, beer, popcorn and lots of singing of old tyme folk songs was enjoyed by all who attended. A bowling match game was held at Remic's bowling alley's. Sis. Lenko and Bro. Sedmak were the main attraction in which Bro. Sedmak gives Sis. Lenko 50 pins handicap. Also on alley 4 were the Tominsek Bros. and Slim Sedmak to see who will be the low man to buy the drinks. Results are that Bro. Bob. Tominsek was the loser and that Sis. Mary Lenko beats out Bro. Sedmak without the handicap by 30 pins. My, oh my!

Bro. Sedmak you better get the handicap next time you bowl with her. Well, I'll be seeing you at the next meeting. And so ends the perfect day or the start of the year.

P. S. — We need more members to kill a pony of beer next time. There were only 16 members who could not kill a pony of Pabst ale. So I'm signing off before I say too much. More news next week.

A Member.

CARDINAL LODGE NEWS

Hi-ho everyone. This is your Cardinal news-hound once again. Again I bring forth, as to what's new. Well, we shall see what we shall see.

At the last meeting, which was held in Jan 3rd, at Komars' Hall, a bank nite was voted in order to give a member a chance to win himself or herself some currency. In case a member wins that does not attend the meeting, the dollar will be added to the next meeting and two dollars will be the award. So attend the meetings, and who can tell for you may be the winner. The last meeting was well attended. Let's keep it up. This way we can gather up some kind of entertainment from time to just for the benefit of the members.

The last time I mentioned something about bowling. Well, boys, all the lodges seem interestend in a match game. Why not give them one. It would be a lot of fun, and at the same time it would raise that real fraternal spirit amongst the lodges. All we need is five men, and that shouldn't be hard to get. Come on you fellows show them that the lodge hasn't died down any. Let's start a interlodge affair. It's not too late. After all it's only in fun. What say you fellows, are you game enough?

(Please turn to page 4.)

"RAČUNI IN OBRAČUNI ZA LETO 1937".

(Nadaljevanje s 1. strani.)

vic in dobičkov tudi svoje odgovornosti.

Beseda: saj smo naročniki, ne pomenja dosti. Kdor misli, da s tisto naročnino stori vse, kar je dolžan sebi in svojemu narodu, tisti se moti. Če bi angleški listi hoteli živeti od tega, kar jim prinese naročnina, bi jih jutri zmanjkalo več kot polovica, ostali bi se pa tako skrčili, da bi ne bili dosti večji od naših domačih.

Meseca januarja in februarja se vrše glavne seje pri vseh naših podpornih organizacijah. Če so do zdaj šle mimo svojih dolžnosti napram narodu, bi ne smelo iti tako v bodoče. Vsaka podporna organizacija bi morala dati nekaj za podporo listov in tistih kulturnih društev, ki še vedno žive in životarijo med nami. Če se to ne zgodi, bo enkrat težak odgovor. Zakaj listi in kulturna društva rabijo danes podpore bolj, ko kdaj poprej. Mi še vedno lahko utrdimo naše kulturno življenje in če storimo vsak svojo dolžnost, ni nobenega strahu, da bi nas bilo kdaj konec. Navsezadnje se svet zmeraj vrti in kar je bilo včeraj zaprto, se jutri lahko odpre.

Ampak podporne organizacije izdajajo — polovico od njih — svoje liste. Ali ni to dovolj? Nak, ni. Listi podpornih organizacij ne pomenjajo dosti in kadar ne bo nobenega drugega duševnega pojava več med nami, kakor ti listi, bomo lahko zaključili življenje našega naroda. Ti listi so pred vsem namenjeni v informativne in reklamne svrhe svoje organizacije. To je vse. Če imajo nekaj drobtin, ki bi se nanašale na koristi vsega naroda, je to konec konca tako malo, da se ob tem ne more živeti, kaj šele napredovati.

V tekočem letu je bilo dosti manj boja med listi, kakor poprej. To se pravi: v prvi polovici leta so se še dokaj klali, potem je pa vse ponehalo. Jaz nisem sicer za mirno življenje, nisem pa tudi za to, da se daje ljudstvu duševno hrano iz samih prepirov. Nekaj živih in krepkih sunkov je zmiraj na mestu. Kadar postajajo iz takih prepirov dolgovezne klobase, je pa že čas, da se neha.

Sicer pa tudi ni, da bi človek začenjal s kako polemiko, ker pri nas ne ločimo stvari od osebe. Tako se preide v osebnosti, pri katerih gremo včasih tako daleč, da bi pastir na paši zbežal za grmovje, če bi jih slišal.

Če smo srečni z listi, da smo ohranili še vse pri življenju, smo prav tako srečni s tistimi, ki jih pišejo. Življenje se jih drži, kljub temu, da je ravno in vse kaj drugega prej kakor hvaležno.

Pri uredniškem štafu imamo dvojne ljudi: tisti, ki so stalno nastavljeni in tisti, ki pišejo iz ljubezni do stvari in naroda. Prvi, ki so stalni, so seveda — z grozo zapišem te besede — plačani. V nedavni polemiki je bilo zapisano napram meni, da sem "mogoče tudi plačan", kar pomenja v naši javnosti toliko, kakor da je dinamitiran zadnji vogal pri veliki zgradbi.

Kdo je zanesel take oslarije med naš narod, tega res ne vem. Zakaj da je človek plačan za svoje delo, je tako nekaj naravnega in potrebnega, kakor sta hrana in zrak. Karkoli na svetu se rodi kaj vrednega, je bilo še od vselej plačano na en ali drug način. Dela brez plače ne poznamo. Tudi če ni plačano v denarju, je plačano v zavesti, da vršiš svojo dolžnost, je plačano v hvaležnosti, ki se izraža pri vseh, ki pridejo v dotiko s tvojim delom. Vsi moramo biti plačani, ki delamo, zakaj dela brez plače ne pozna ne človek, ne narava.

Jaz ne vem, kako to, da se pričakuje od slovenskega kulturnega delavca, da bo dajal vse zastonj. Plačati je treba na svetu vse, vsak žebelj in vsak korak, plačati tako ali tako. Vsak človek plačuje vsak dan — sebe in druge.

Ampak ljudje ne jemljejo tega stališča za duševna dela. Ni ga slabše plačanega poklica, kakor je slovenski publicist, pa naj bo že časnikar, pisatelj ali dopisnik. In obgodrnjati mu še tisto, kar je absolutno potrebno, da se drži duša in telo pod klobukom, je — sam ne vem, kako bi rekel, ker ne najdem besede, ki bi dovolj označila nizkost in podlost takih, ki delajo vselej dva računa, enega za druge, drugega zase. In če dobiš kedaj v roke tisti račun, ki je zaznamovan z besedo "zase", ne boš videl drugega, kakor: jaz, mene, meni, z mano, zame — skratka: vsi viri od vseh štirih strani sveta, vse od zgoraj in od spodaj, meri in drži v en sam žep.

Za našimi listi in publikacijami pridejo navrsto druga izdanja. Kolikor vem, imamo poleg teh še letno po tri koledarje, to je: Slovensko-Ameriški koledar, ki ga izdaja Glas Naroda, Ameriški družinski koledar, ki ga izdaja Jugoslovanska delavska tiskovna družba in koledar, ki ga izdaja nabožni mesečnik Ave Maria. To bi bilo vse.

Kaj pa drugi kulturni pojavi? Sem pridejo pred vsem naša pevska društva, ki so največkrat tudi dramatična zraven. New York, Cleveland, Chicago, Milwaukee in mogoče še katere naselbine premorejo in vzdržujejo pevska društva. Da bi mogel o teh pisati kaj podrobneje, je izključeno. Kar so delali v pretečenem letu, je pisano v različnih listih od prireditve do prireditve. Jaz ne hranim listov, ker se mi nabere toliko papirja, da ga vsak teden komaj odnese Salvation Army.

Kar bi pričakoval in kar bi bilo pravilno, je to: vsako pevsko ali dramatično društvo ima meseca decembra ali januarja svoj letni občni zbor. Na tem občnem zboru bi moral biti obširen referat o skupnem delu enega leta. Tajnik dotičnega društva bi moral sestaviti poročilo od vseh važnih pojavov, nastopov, iger itd. Pisati bi moral o splošnem življenju svojega društva, ali je napredovalo ali nazadovalo, o uspehih in neuspehih, skratka: o vsem, kar se je zgodilo v društvu tekom leta. Tako so delali od vselej na svetu in tako delajo še danes povsod — razven med nami v Ameriki.

To ni samo potrebno, da društva dajejo svoje letne obračune o svojem delu javnosti; to je naravnost rečeno: njihova dolžnost. Če je ne drže, pade vrednost njihovega dela na ničlo. Zato apeliram na vsa pevska, dramatična in podobna društva, da sestavijo taka poročila in jih objavijo po listih. Bomo vsaj vedeli, koliko jih je, kako delajo in kakšno vrednost imajo za skupno kulturno življenje našega naroda.

In bratske podporne organizacije? Te gredo svojo pot, kakor bi ne bilo našega naroda v Ameriki. Le kadar iščejo novega trgovskega materijala, tedaj slišimo vabečo piščalko: pustite male k meni, to se pravi: male, srednje in velike.

Drugače je pa mir med njimi. To se pravi: one gredo svoja pota, naše narodno in kulturno življenje pa svoja. Mir? Ne docela. V Clevelandu je boj med njenim glasilom in in Dobrodelno Zvezo s primernim številom članstva na eni in drugi strani. Ne omenjal bi tega, ko bi ne bila živa slika vse naše sedanjosti in preteklosti.

Začelo se je s prenosom iz enega sklada v drugega. Ampak to je bil samo dim, za katerem so se skrivali pravi vzroki. Ni glavno, v katerem skladu imam denar, samo da ga imam. Navsezadnje tvorijo vsi skladi skupaj eno samo premoženje.

Vzroki so prišli na dan v zadnji številki glasila. Glavni urad oziroma njegovi člani so z grozo na obrazu priobčili cene ene in druge tiskarne in pokazali, koliko so "prihranili". Nadaljni dodatek za šparanje je neka mašina v glavnem uradu, ki dela na motor, kakor pralni stroj. S to mašino bo baje zopet dosti prihranjenega članom.

Glasilo Dobrodelne Zveze je Ameriška Domovina, katera jo je započela, vodila, reklamirala, vabila, vpila — skratka, bila je vse, kakor je še danes. Vse to je moralo biti seveda zastonj, kakor je že navada med nami. Ameriška Domovina, kakor vsak drugi slovenski list, more izhajati le s pomočjo tistih postranskih dohodkov, ki jih prinese tiskarna. Vsako tiskarsko naročilo je v pomoč listu.

Pri posameznikih, ki obhodijo vse od Pilata do Kajfeža, ni dosti. Le kadar pride naročilo od korporacij, ki premorejo stotisoče in milijone se nekaj več zasluži.

Veliko let je treba, predno se razvije ena organizacija. In vsa tista leta je bilo po večini vse delo zastonj ali pa dokaj slabo plačano. Zdaj, ko je organizacija močna in listi z vsakim dnem slabši, se pa začno tista domača politika, ki pravi potihoma: zdaj te pa ne rabimo več. Smo že dovolj močni. In tako uprava podporne organizacije kupuje stroje, razpisuje dela, list naj pa molči in premišljuje o hvaležnosti in plačilu tega sveta. Šur, organizacija je danes dovolj močna, da si kupi stroj. In ta stroj vrže vsako uro veliko tiskovin. Te tiskovine pa bo vrgel vsak zaveden delavec neprebrane v koš, ker nimajo nobenega znaka. Korporacija je močna in poleg stroja lahko napravi še cenen lunč, baro, šuštarijo, kandi in mnogo drugega. Z vsem tem se bo "prihranilo" članom veliko denarja, uspeh bo primeroma tak, kakor je v tisti ribniški pesmi o lončarju: ko lonce vse proda, ni denarja ni blaga. Recimo, da izda Dobrodelna Zveza na leto en tisočak za tiskovine. Kaj pa je to danes organizaciji, ki razpolaga s stotisoči? Tudi če bi vsako leto šenkala svojemu glasilu en tisočak, bi še davno ne bilo plačano delo, ki ga je imela Dobrodelna Zveza od glasila.

Če bi se kdo spotikal nad cenami ene ali druge tiskarne, bodi zaupno povedano, da tiste razlike ne pomenjajo zdrave in poštene konkurence, pač pa čisto navadno kranjsko fovšarijo, pri kateri se sveti en sam namen: škoditi, izpodkopavati, kjer in kakor je mogoče. Tipičen kranjski kšeft, pri katerem vse crka, kar leze in gre.

Pri nas ne poznamo pravila: živeti in pustiti živeti. Drug drugemu grizemo in izpodjedamo, konec konca se vse skupaj zavali tja, kamor mora iti. Kdo ima profit? Tujec. In kdo škodo? Narod.

Pisal sem o tem malo več, ker čutim, da vse to ne bo prineslo dobrega konca. Toliko let smo že na svetu in toliko bridkih izkušenj imamo, pa — kakor se vidi — se nočemo ali ne moremo več učiti. Zato nismo gospodarsko nikdar napredovali, nikdar se dvignili nad obseg navadne kramarije in branjarije.

Večkrat slišim tudi različne slavospeve o velikih zaslugah posameznih ljudi. To je naša stara bolezen. Zakaj velikega sploh nismo ustvarili nič v Ameriki. To malo, kar imamo, je zasluga listov, njihovih sotrudnikov in dopisnikov, torej ljudi, ki so žrtvovali možgane, čas in denar.

V splošnem bi rekel tako, da smo pretolkli eno leto, ne da bi bili kaj med sabo izboljšali, ne da bi se bili kaj naučili. Polje, da konsolidiramo življenje našega naroda, je še vedno odprto. Še bi se dalo napraviti marsikaj, ampak dolgo ne bo te prilike. Jaz računam, da so slovenski listi čisto na meji tistega, ki pomenja: biti ali ne biti. Še več: so že preko meje. Da so še in žive, je vzrok ta, ker silno težko in neradi umirajo. Ampak kako dolgo se bo dalo živeti v tem stradalnem oddelku, je drugo vprašanje.

Če odleti en list, ali bo drugim kaj bolje zastran tega? Nak, ne bo. Smo že v takih letih, ko se človek težko privadi novim razmeram, ko si težko išče novih prijateljev. Ne samo, da ne bo boljše, ampak slabše bo. Zakaj kakor hitro odneha en list, bo ljudi oplašilo in spravilo v tisto dolino dvomov, ko človek pravi: tukaj je šlo, zdaj pojde pa še tam in tam.

Zato je tolike važnosti da bi začeli med seboj z nekako kooperacijo. Če se nekaj združi, pušča dober vpliv, če nekaj propade, je pa slabo. Še imamo skupno precej moči, ki bi se s pridom porabile za dobrobit vsega naroda. Toda posamezno ne dosegamo dosti.

V splošnem bi priporočal eno: izkušajte premisliti resničen položaj vsega, kar je živega med nami. Zakaj spoznanje je prvi korak k poboljšanju. Za vse je še čas, če ne za posebno visoke uspehe, pa vsaj za malo izboljšanje."

Alexander Dumas:

GROF MONTE CRISTO

Roman čudne usode mladega mornarja, ki je postal nedolžna žrtev zahrbtnih intrig, a pozneje lastnik največjega bogastva na svetu.

PETI DEL.

(Monte Cristo pomaga usodi spletati mrežo okoli gospoda Villeforta, Morcerfa in Danglarsa.)

XV.

XVI.

Valentina.

(163) (Nadaljevanje.)

"Jaz," odvrne Evgenija s svojo navadno odločnostjo, "o, jaz, nikakor ne, madame. Meni ni nikdar prišlo na misel, da bi se udala skrbem gospodinjstva ali kapricam moža. Moja vedna želja je bila, postati umetnica in biti prosta po srcu, mišljenju in razumu."

Evgenija je govorila te besede s tako odločnim izrazom, da Valentinino obličje oblije rudečica. Boječa deklica ni mogla razumeti te odločne narave, na kateri ni bilo čisto nič ženske boječnosti.

"Sicer pa," nadaljuje Evgenija, "ker mi je usojeno, da se — hočeš ali nočeš — omožim, sem hvaležna božji previdnosti vsaj za to, da se me je branil gospod Morcerf, kajti sicer bi bila danes žena onečaščenega moža."

"To je res," pravi baronica z ono čudno naivnostjo, ki jo je večkrat dobiti pri visokih damah in ki je popolnoma tudi ne odpravi stik z ljudmi, ki so se povzdignili iz nižjih slojev; "brez tega Morcerfovega obotavljanja bi bila vzela Evgenija tega gospoda Alberta; general bi bil imel to zelo rad in je prišel pred nedavnim prosit gospoda Danglarsa za njeno roko, ali mi smo se lepo izrezali."

"Toda," pravi Valentina boječe, "ali naj pade na sina vsa ta očetova sramota? Gospod Albert se mi zdi vendar pri vsem generalovem izdajstvu popolnoma nedolžen."

"Oprostite, ljuba prijateljica," pravi neizprosna Evgenija; "gospod Albert zasluži in tudi dobi svoj del. Pomislite, včeraj gre ter izzove grofa Monte Crista in danes se mu pred vsemi pričami opraviči..."

"Nemogoče!" pravi gospa Villefortova.

"Ah, ljuba prijateljica," pravi gospa Danglarsova z isto naivnostjo, ki smo jo že omenili, "stvar je le preresnična; povedal mi jo je gospod Debray, ki je bil zraven."

Tudi Valentina je vedela resnico, a ne odgovori. Ta pogovor jo je živo spomnil Maksimiljana, in njene misli so pohitele in ostale v Noirtierjevi sobi, kjer jo je pričakoval njen izvoljenec.

Utopljena na ta način v svoje misli, se Valentina nekaj minut ne udeleži pogovora; bilo bi ji celo nemogoče ponoviti to, kar se je govorilo tekom teh minut. Naenkrat položi gospa Danglarsova svojo roko na njeno ramo in jo prebudi iz sanj.

"Kaj je, madame?" pravi Valentina in se trepetajoč ozre v gospo Danglarsovo.

"Zdi se mi, da vam je slabo, ljubo Valentina?" pravi baronica.

"Meni?" pravi deklica in položi roko na svoje vroče čelo.

"Da, poglejte se v tem zrcalu; v eni minuti ste trikrat ali štirikrat menjali barvo."

"Res," vsklikne Evgenija, "zelo si bleda."

"O, ne vznemirjaj se, Evgenija. Tako se mi godi že nekaj dni."

In kakor malo je bila deklica prekanjena, spozna, da je to prilika, da lahko odide. Sicer ji pa pride gospa Villefortova na pomoč.

"Odidi, Valentina," pravi. "Res ti mora biti slabo, in dami pač oprostita. Spij kozarec čiste vode, to ti pomaga."

Valentina objame Evgenijo, pozdravi gospo Danglarsovo in odide.

"Ta ubogi otrok," pravi gospa Villefortova, ko Valentina izgine: "zelo me vznemirja in bojim se, da bi ne zbolela jako resno."

Med tem odhiti Valentina v neke vrste razburjenosti, o kateri sama ni vedela, kaj naj pomeni, skozi Edvardovo sobo, ne da bi se brigala za njegove hudobnosti. Nato gre po malih stopnicah navzdol in že začuje Morrelov glas, ko ji naenkrat leže črna megla na oči. Noge ji otrpnejo in odpovedo službo, roke nimajo več moči, da bi se oprijele ograje, in tako čez zadnje tri stopnice bolj pade nego stopi.

Morrel sliši šum, odpre vrata in najde Valentino, ležečo na tleh.

Hitro kakor blisk jo dvigne v svoje naročje in odnese na bližni fotelj. Valentina odpre oči.

"O, kako sem nerodna!" pravi z mrzlično hitrostjo. "Saj se več ne morem držati pokoncu; in pozabila sem na zadnje tri stopnice!"

"Ali ste se morda ranili, Valentina?" vsklikne ves iz sebe Morrel. "O, moj Bog, moj Bog!"

Valentina se ozre okoli sebe. V Noirtierjevih očeh čita največji strah.

"Pomiri se, dobri ded," pravi, poskušaje se smehljati. "To ni nič, to ni nič... v glavi se mi je zvrtelo, to je vse."

"Že zopet!" pravi Morrel in sklene roke. "O, rotim vas, Valentina, pazite na to."

"Toda ne," pravi Valentina, "toda ne; saj vam pravim, da je že prešlo in da ni nič. Zdaj si dajta povedati neko novico: v osmih dneh se Evgenija omoži, in v osmih dneh je velika svatbena gostija. Vsi smo povabljeni, oče, gospa Villefortova in jaz... vsaj kakor sem razumela."

"Kdaj pride v tem oziru na naju? O, Valentina, če bi najin dobri ded odgovoril, da kmalu!"

"Torej želite," vpraša Valentina, "naj prosim dobrega deda, naj razvoj te zadeve pospeši?"

"Da," odvrne Morrel. "O moj Bog, moj Bog, skušajte hiteti! Dokler ne boste popolnoma moji, Valentina, se mi bo vedno zdelo, da vas še lahko izgubim."

"O," odvrne Valentina in se krčevito zgane, "za častnika ste zelo boječi, Maksimiljan, za vojaka, ki ni nikdar poznal strahu, kakor pravijo. O! O! O!"

In nasmehne se prisiljeno in bolestno. Roke ji padejo navzdol, glava ji omahne nazaj na naslonjalo, in tako obstane, ne da bi se zganila.

Krik strahu, ki mu ga je dal Bog priti čez Noirtierjeve ustnice, oživi njen pogled.

Morrel, ki je bil skoro prav tako bled kakor Valentina, ga razume, bilo je treba poklicati na pomoč.

Mladi mož potegne za zvonec. Komornica, ki je bila v Valentininih prostorih, in sluga, ki je nadomeščal Barroisa, prihitita oba naenkrat.

Valentina je bila tako bleda, tako mrzla, tako brez življenja, da se služabnikov polasti strah, ki je neprestano vladal v tej zakleti hiši; ne da bi poslušala, kaj se je zgodilo, planeta na hodnik in pričneta klicati na pomoč.

V istem trenutku sta odhajali gospa Danglarsova in Evgenija. Slišali sta vzrok tega hrupa.

"Ali vama nisem rekla?" vsklikne gospa Villefortova. "Uboga deklica!"

XVII.

Priznanje.

Istočasno se začuje glas gospoda Villeforta, ki zakliče iz svojega kabineta:

"Kaj se je zgodilo?"

Morrel se vprašujoče ozre v Noirtierja, ki je že zbral vso svojo hladnokrvnost in ki mu s pogledom pokaže kabinet, kjer je že enkrat v podobnem slučaju našel zavetišče.

Komaj ima dovolj časa, da pograbi svoj klobuk in plane tja, ko se začujejo na hodniku koraki kraljevega prokuratorja.

Villefort plane v sobo, skoči k Valentini in jo vzame v svoje naročje.

"Zdravnika! Zdravnika!... Naj pride gospod d'Avrigny!" zakliče Villefort. "Toda ne, sam grem ponj!"

In s temi besedami zopet odhiti.

Pri drugih vratih zapusti hišo Morrel.

Srce mu je stiskal strašen spomin, namreč spomin na pogovor med Villefortom in zdravnikom, ki ga je slišal ono noč, ko je umrla gospa de Saint Meran. Ali niso biti to isti simptomi, ki so se pokazali tudi pred Barroisovo smrtjo?"

Istočasno se mu oglase v ušesih Monte Cristove besede, katere mu je rekel ta pred dvema urama:

"Če vam je česa potreba, Morrel, pridite k meni, kajti jaz sem mogočen."

In hitrejše kakor misel odhiti po ulici Matignon na Elizejska Polja.

Med tem je dospel gospod de Villefort v izvoščkovem kabrioletu pred vrata gospoda d'Avrignya; pozvoni tako silno, da mu pride vratar odpirat s prestrašenim obrazom. Villefort plane po stopnicah, ne da bi mogel spregovoriti kako besedo. Vratar ga je poznal, torej mu pusti prosto pot in mu samo zakliče:

"V njegov kabinet, gospod prokurator, v njegov kabinet!"

Villefort je v tem trenutku že odprl vrata.

"Ah," pravi zdravnik, "vi ste!"

"Da," pravi Villefort zapirajoč vrata za seboj, "da, doktor, jaz sem, ki vas vprašam, če sva pač sama. Doktor, moja hiša je zakleta!"

"Kaj," pravi ta navidezno hladno, toda z velikim notranjim nemirom, "ali vam je zopet kdo zbolel?"

"Da, doktor," vsklikne Villefort in z roko krčevito zgrabi med lase, "da!"

Avrigny ga pogleda, kakor da mu hoče reči:

"Povedal sem vam že vnaprej."

Nato reče počasi in s povdarkom sledeče besede:

"In kdo ima pri vas umreti in katera nova žrtev vas toži pred Bogom slabosti?"

Bolestno ihtenje se izvije iz Villefortovega srca; približa se zdravniku in ga prime za roko.

"Valentina," pravi, "zdaj je na vrsti Valentina."

"Valentina, vaša hčerka!" pravi zdravnik, bolestno presenečen.

"Vidite, da ste se motili," pravi prokurator. "Pojdite z menoj in prosite jo na njeni bolniški postelji odpuščanja, da ste jo imeli na sumu."

"Vsakokrat, kadar ste me poklicali," pravi gospod d'Avrigny, "je bilo prepozno. Vendar pojdem. Toda hitiva gospod, pri vaših sovražnikih človek ne sme izgubljati časa."

"O, topot mi ne boste očitali slabosti, doktor. To pot hočem poiskati morilca in ga kaznovati."

"Predno misliva na maščevanje, misliva na to, da rešiva žrtev," pravi zdravnik. "Pojdiva!"

In kabriolet, ki je pripeljal Villeforta, se vrne v hitrem diru isti hip, ko dospe Morrel čisto brez sape pred Monte Cristova vrata.

Monte Cristo je bil v svojem kabinetu, ves zatopljen v pismo, katerega mu je pravkar prinesel Bertuccio.

Ko mu javijo Morrela, ki ga je zapustil šele pred dvema urama, dvigne glavo.

Gotovo se je moralo, kakor za grofa, tudi zanj zgoditi tekom teh dveh ur kaj zelo važnega, kajti mladi mož, ki ga je zapustil s smehljajem na ustnicah, se je vrnil ves potrt.

Grof vstane in gre Morrelu naproti.

"Kaj je vendar, Maksimiljan?" ga vpraša. "Bledi ste, in vaše čelo pokriva znoj."

Morrel bolj omahne nego sede na fotel.

"Da," pravi, "hitro sem prišel, kajti govoriti moram z vami."

"V vaši rodbini je pač vse zdravo?" vpraša grof z izrazom tako nežne naklonjenosti, da bi nihče ne mogel dvomiti o njeni odkritosrčnosti.

"Hvala, grof, hvala," pravi mladi mož v vidni zadregi, kako naj prične pogovor; "da, v moji rodbini je vse zdravo."

"Tem boljše; toda vi mi imate nekaj povedati?" pravi grof, vznemirjen bolj in bolj.

"Da," pravi Morrel, "to je res; prihitel sem k vam iz hiše, v katero je stopila smrt..."

"Ali prihajate od gospoda Morcerfa?" vpraša Monte Cristo.

"Ne," pravi Morrel. "Ali je pri Morcerfovih kdo umrl?"

"Pravkar se je ustrelil general," odvrne Monte Cristo.

"O, strašno!" odvrne Maksimiljan.

"Niti za grofico, niti za Alberta," pravi Monte Cristo; "boljši je oče in soprog, ki je mrtev, kakor oče in soprog, ki je onečaščen; kri opere samoto."

"Uboga grofica!" pravi Maksimiljan. "Njo pomilujem najbolj, ker je tako plemenita žena."

"Pomilujte tudi Alberta, Maksimiljan, kajti verujte mi, to je vreden sin grofice. Toda vrniva se k vaši zadevi: rekli ste, da ste k meni prihiteli. Ali me je morda doletela sreča, da me potrebujete?"

"Da, potrebujem vas, oziroma vsaj toliko neumen sem, da pričakujem od vas pomoči tam, kjer mi more pomagati samo Bog."

"Govorite," odvrne Monte Cristo.

"O," pravi Morrel, "res ne vem, če smem odkriti človeškim ušesom tako skrivnost; toda nesreča me priganja k temu, potrebnost me sili, grof.—"

(Nadaljevanje sledi.)

CARDINAL'S LODGE

Continued from page 3.)

One thing I was interested in that took place at the last meeting. That was, it was about time the lodge had a dance again. Since we had our 10th Anniversary we forgot what a dance looked like. Many asked, "What happened to the Cardinals?" Are they slipping some would say. Well for their benefit, we are not. So don't be surprised when the lodge is going to hold an affair. Well, with a little co-operation it shouldn't be very hard to accomplish. My suggestion would be that we hold a May Ball Dance. Then it would give us a little time to get set. However it is only a suggestion.

Again the Cardinals awakened, by attending various lodge affairs. That's the spirit. Enjoy yourselves where the crowd does, and no better time can be held then your own group holding these affairs. The crowd is your crowd, and all with fraternal welcomings. Last Saturday some of them attended the Fun O'Leer Dance at the S. S. Turn Hall. Although most of them held reserved spots at the bar, they still enjoyed themselves. Bros. F. Banko and T. Bolskar looked like themselves again. However they were held back to a certain extent, but I don't blame their girl-frieds at all. Or shal I say their fiances. Well they do flash rings, and don't tell me they wear them just for class. Then there was "Uncle Truck" (as Joan would say) Bolskar. He gave me a lot of competition as to who would devour the most frankfurters. Well, the best man won. Heh, Johnny? There were a few others, of whom I can't recall at the moment.

I can't forget to mention that Bro. Anton Recely became a proud father of a baby girl recently. Congratulations Tony. Both, Mrs. Recely and the baby are doing well.

HERE'S TO-DAYS WHO'S WHO.

To-days Who's who brings us a well known, as well as popular chap. A fellow as we all know better, when we say "Truck". This chap I have in mind is our Prexy, Bro. John Bolskar. Johnny was born in a little town across the Atlantic Ocean, of Essen, Germany on the 23rd of December 1914. He was but a little tot when his parents de cided to make America their home. A child of two, Bro. Bolskar came to Milwaukee after spending 13 of his years in Indiana and Michigan, and has been ever here ever since. After finishing grade school he attended West Allis High School and graduated in 1933. Bro. Bolskar joined the Cardinal lodge about eight years ago, and it wasn't long before his personality gained him many friends. In activities he is always glad to help out, and in the few affairs that we had, has proven so. This year, with him as our prexy, I'm sure will prove that he is a capable as well as a reliable leader.

"Truck", as I shall insert hereafter is one of those happy-go-lucky chaps. At the present he too, like his brother is making plans to settle down. As to the date we are not sure, but don't worry, it's coming, and sooner than you expect.

"Truck" participated in the Cardinal Basketball ball team not so long ago, and really went to town. It was that year that the Cardinals won second place in the city league. Something to be proud of. Besides this sport Johnny likes football, and what a steam roller once going too. Well, with his size, who can stop him without a gain of some kind. Another sport Johnny has taken a liken to is bowling. With his hooks working, is becoming quite a star at it. It wasn't long ago when he took on a considerable better then him, and beat him there straight for the alleys. He's an all around man, and with summer coming, it'll be baseball.

I can't forget to mention, he would make a good bartender since he's going kind of steady. Yes sir, he stopped drinking. Oh, you cute kid!

All in all, when a person gets to know Johnny, you can't help but say that he is a prince of a fellow. Another quarter please. Thank you!

This concludes to-days who's who, and until another time, which will be soon, I must say, Thas' all fo'ks thas' all thar' am, fo' thar' hain't no mo'! Watch for the next who's who. Adios,

Snippy.

NASVETI

za dom, kuhinjo in gospodinjstvo

Urejuje Mrs. S.

Vranični štrukelj. Zmešaš 2½ unče masti z jajcem, dodaš 3 obribane, zmehčane, ožete žemlje, žlico sesekljanega peteršilja, soli in 2 unči drobtin. To goščo razdeliš na dva neenaka dela. Potem nastrgaš 5 unč vranic, opražiš sesekljane čebule, dodaš popra, majarona, soli, vranico in manjši del prejšnje gošče in vse dobro zmešaš. Potem raztlačiš večji del gošče, pritisneš to mešanico nanjo in narediš podolgovat štrukelj, ki ga zaviješ v prtič in prevežeš ter kuhaš 1 uro v slani vodi. Ko je kuhan, ga vzameš iz prtiča, narežeš na rezine, zabeliš s presnim maslom in drobtinami in serviraš s solato. — Ali pa štrukelj pečeš v masti v pečici. — Namesto vranic moreš uporabiti tudi jetrca ali ostanke mesa.

Krompirjevi cmoki s prekajenim mesom. Dve žlici pšeničnega zdroba namočiš v mleku, da je gošča in ohladiš. Nato zmešaš, da se peni: — 3 unče presnega masla in 2 jajci — in osoliš. To dodaš zdrobu in še 8 zvrhanih žlic nastrganega, kuhanega krompirja in malo moke. V to goščo primešaš soli, popra, muškata, peteršilja in sesekljanega prekajenega mesa. Nato zajemaš z žlico, ki jo pomakaš v vodo, in daješ v vrelo in slano vodo. Cmoke jemlješ s penarico ven, daješ v skledo in potreseš s sesekljanim prekajenim mesom in zabeliš z mastjo ali s presnim maslom.

Kavina torta. Dobro premešaj 5 rumenjakov. V kozici poliješ 10 unč sladkorja z malo vode in mešaš na ognju. Potem prilješ ½ kupice močne, skuhane kave, odstaviš mešanico in dodaš rumenjake in skupaj umetaš eno uro. Potem primešaš 7 unč moke, sneg 5 beljakov, daš vse v obliko torte, ki je s presnim maslom namazana in z moko potresena in pečeš eno uro v srednje vroči pečici. Drugi dan razpoloviš torto počez, jo napolniš s kavino kremo in potreseš s sesekljanimi, opraženimi mandelji.

Kavina krema. 3 rumenjake 4 žlice močne, skuhane, črne kave in 4 žlice mleka, 3 žlice vanilijevega sladkorja mešaš na ognju, ne da zavre, da se zgosti in odstaviš in primešaš 4 unče umetenega presnega masla, zopet odstaviš — in ko je mrzlo daš med obe polovici torte.

BODOČE PRIREDITVE NAŠIH DRUŠTEV IN KLUBOV

29. januarja (sobota). Domača zabava društva "Sestre Slovenije" št. 9. J. P. Z. S. v Kraljevi dvorani.

6. februarja 1938. Društvo Sv. Janeza Ev. št. 65 KSKJ., proslava 35-letnice v S. S. Turn dvorani.

February 12 (Saturday). — Lodge "Forwards" No. 16 JPZS. — Dance at Tamse's Hall.

20. februarja. Žen. pev. klub "Planinska Roža" pevski koncert v S. S. Turn dvorani.

26. februarja. Društvo "Bratoljub" št. 234 SNPJ., domača zabava v Harmonie dvorani.

27. februarja. Kartna zabava društva "Bratje Svobode" št. 7 JPZS., na 3052 W. Fond du Lac Ave.

1. marca (pustni torek). Maškaradna veselica z domačo zabavo Podružnice št. 12 S. & Z., v Harmonie dvorani.

23. aprila. Domača zabava društva "Lilija" v S. S. Turn dvorani.

24. aprila (Bela nedelja). Proslava 20-letnice društva Marija Pomoč Kristjanov št. 165 KSKJ. v Labor dvorani, West Allis.

7. avgusta. Piknik društva 'Lilija' v Gazvodovem parku.

11. septembra. Proslava 25-letnice društva "Bratje Svobode" št. 7 JPZS. v Jefferson dvorani, N. 27th in W. Fond du Lac Ave.

IMENIK

[Classified Business-Directory]

SLOVENSKIH IN SLOVENCEM NAKLONJENIH TRGOVSKIH PODJETIJ IN OBRTNIKOV

Rates for single insertions in this column (two 8 pt. lines) 15c per week; in advance for six months $3.50; one year in advance $6.00. — Each additional line 6c.

Milwaukee --- West Allis

Avto garaže in gasolin

KOSHAK LEO, 512 South 5th Street. — Tel.: BRoadway 2255.

PERKO'S GARAGE, 426 South 6th St. Tel.: BRoadway 3660.

Bab Babice (Midwife) in masaža

KRAPSHE MRS. THERESA M., 1103 South 86th St. — Tel.: GR. 3310.

Briv Brivci

WODVARKA JOS., 713 So. 6th St. — Tel.: ORchard 1084.

Cve Cvetličarji

DOBNICK JOHN, 935 W. National Ave. — Tel.: ORchard 3546.

SUBAN'S FLOWER SHOP, 1104 S. 11th Street. — Tel.: MItchell 5537.

Čev Čevljarji (čevlji po meri in popravila)

RIPPLE'S SHOE STORE, 629 West National ave. - Tel.: MItchell 4762

Cist Čistilnice oblek

VIADUCT Hat Shop, 3504 W. Nat'l. av. Tel.: OR. 6630 (also Shoe Shine).

Den Dentisti

Dr. FRANTZ E. C., 526 W. National Ave. — Tel.: ORchard 1370.

Dr. GUENTHER, E. O., 6227 W. Greenfield Ave. — Tel.: GReenfield 6553.

Dr. KLEE C. G., 805 S. 5th St. (Stumpf Bldg.), Room 305. — Tel.: MI. 4790

Dry Goods trgovine

SCHLOSAR'S Dry Goods, 5801—5805 W. National Ave. — GReenfield 4772

Dvor Dvorane

HARMONY HALL (Fr. Crnković), 939 South 6th St. — Tel.: OR. 3551.

KRALJ F., 6001 W. Madison St. - GR. 4670. Prodajamo pivo tudi na sodčke.

TAMŠE DVORANA. 739 West National Ave. — Tel.: ORchard 0917.

Foto Fotografi

FRANK SKOK'S, STUDIO, 1333 So. 61th St. — Tel.: GReenfield 0366

Foto-graverji (klišeji za slike)

NATIONAL ENGRAVING CO., 704 So 11th Street. — Tel.: MItchell 7710.

Glasba Piano accordions novi in rabljeni

ZAINER'S Accordion School, 1672 So. Muskego Ave. - Tel.: ORchard 6063. (Poučujejo štirje dobri učitelji.)

Go Gostilne in restavracije

ANDROJNA JOHN 1008 So. 44th St. Tel.: ORchard 6044.

BEVEC A. (The Wagon Wheel Tavern), 1217 So. 62nd St. — Tel.: GR. 6310

BEVŠEK FRANK, 183 South 2nd St. — Tel.: MArquette 1873.

CHOKEL JOSEPH, 750 So. Water Street. — Tel.: ORchard 7149.

ERSTE ANTON, (Sunset Tavern), 7408 W. Walker St. — Tel.: GR. 2284

FRANGESH ANTON, 2012 So. Kinnickinnic Ave. — Tel.: SHeridan 4204

GREGORCICH FRANK, 601 So. 6th Street. — Tel.: BRoadway 4178.

HUDAJ MARY, 161 South 1st Street. Tel.: BRoadway 4812.

IVANCHICH LOUIS, 625 So. 6th St. — Tel.: BRoadway 3143.

KAMBIČ MRS. MARY, 2023 So. Kinnickinnic Ave., - Tel.: SHeridan 4032

KOMAR ANTON, 1421-3 So. Barclay St. - OR. 6024. (Tudi sobe za samce.)

KOVAČIČ MATH in ANTONIJA, 600 So. 5th St. — Tel.: BRoadway 2581

KOZMUT WENZEL, Beloit Road. — Tel.: GReenfield 4113.

KOZUH LOUIS, 814 South 6th Street — Tel.: ORchard 0720.

KRALJ ANTON (Village Club), 1675 So. 44th St. — Tel.: ORchard 0516

KRASE ANTON, 7327 W. Walker St. Tel.: GReenfield 3450.

LENKO JOHN, 929 South 6th St. — Tel.: ORchard 5927.

LEVAR JOE, 801 So. 2nd St. Tel.: OR. 9798. - "Old time" milw. gostilničar.

MARN JOSEPH, 1101 So. 2nd St. — Tel.: ORchard 1918.

MAROLT JOSEPH, 813 South 1st Street. — Tel.: ORchard 5714.

MIKEK MRS. ANTOINETTE, 2061 N. 25th St. — Tel.: KIlbourn 4042.

MORN JOHN, 5732 W. Mitchell Street. Tel.: ORchard 1277.

NATLAČEN FRANK, 901 W. Bruce Street. — Tel.: ORchard 4808.

SAGADIN'S PARK (Park za piknike), 3800 W. Burnham St. Tel.: OR. 9469

SLUGA ROSIE (Silver Stripe Tavern), 3001 W. Walnut St. - Tel.: WE. 6049

TESHNER LEO, 2900 N. 12th Street. Tel.: COncord 3458.

TEVŽ JOHN, 317 So. Davidson Street. — Tel.: BRoadway 9021.

THE RIGHT PLACE, 211 So. 2nd St. — BR. 9117. — (Louis Cukjati, lastnik.)

TOMINŠEK IGNAC, 338 E. Bay St. — Tel.: SHeridan 4417.

TURCK MRS. SOPHIE, 6237 W. National Ave. — Tel.: GReenfield 9853

UDOVČ MATT, 3300 W. National Ave. — Tel.: ORchard 0445.

ZAINER MIKE, 3300 W. Cameron Ave. Tel.: HIlltop 8050.

ZUREY FRANK, 3201 W. Hampton Ave. — Tel.: HIltop 9961.

Groc Grocerije, mesnice in zelenjava

BRATANIČ JOHN, 1030 So. 60th St. — Tel.: GReenfield 9810.

BUTCHER ANTON, 122 W. Mineral Street. — Tel.: MItchell 4401.

FERKO MATH, 2312 So. K.K. Av. Tel. SH. 0180. - 1238 So. 16th St. MI. 3615

GLOJEK FERD, 1231 So. 62nd St. — Tel.: GReenfield 3743.

GNADER FRANK, 1100 South 11th Street. — Tel.: ORchard 0256.

KLAIĆ MARKO, 641 W. National Ave. — Tel.: ORchard 5717.

LIPOGLAVŠEK FRANK, 3601 West Burnham Street, Tel.: ORchard 5351

MUŠKATEVC CIRIL, 700 South 9th Street. — Tel.: ORchard 5077.

NOVAK'S FOOD MARKET, 607 So. 5th St. — Tel.: MArquette 4662.

NOVAK'S MARKET, 6301 W. National Ave. Tel.: GR. 2120. - Res.: GR. 1224

TERSKAN JOHN, 1217 So. 63rd St. — Tel.: GReenfield 9841.

Ho Hoteli

THE GROVE HOTEL (Fr. Sedmak), 616 So. 5th St. — Tel.: BR. 5947.

Keg Kegljišča

MEDVED FRANK, 3328 W. Burleigh Street. — Tel.: HIlltop 9717.

REMIC MARTIN, 814 So. 5th St. — Tel.: ORchard 8645.

SCHARTZ JOHN, 1400 So. 7th St. — Tel.: ORchard 7147.

Klep Kleparji in instalaterji "furnacev"

DEMSHAR A., 2040 So. 92nd St. Tel. GR. 2644. Furnaces Vacuum Cleaned

Kro Krojači (obleke po meri in popravila)

MLAKER VINKO, 2531 W. National Ave. — Tel.: ORchard 2294.

REZEL JOHN, 6026 W. National Ave. Tel.: GReenfield 1170.

Lek Lekarne

BUDNER BROS., 537 W. National Ave. Tel.: ORchard 1031—1036.

FAY DRUG CO., Cor. So. 5th & W. Nat'l. Ave. — Tel.: OR. 2156—9964.

Maš Mašinerija in kotli, rabljena in popravila

PETER R. LOGUE CO., 1828 W. Pierce St. — Tel.: ORchard 2343.

Strojne delavnice (Tool & Die Works)

MEDVED TOOL & DIE CO., 325 W. Florida St. — Tel.: MArquette 5896. (Tools, Dies, Jigs, Fixt., Spec. Mach.)

Mleko in drugi mlečni izdelki

TIMM'S DAIRY, 3714 W. Burnham Street. — Tel.: ORchard 1679.

Obed ovalnice (lunches)

NATIONAL EAT SHOP, 614 W. National Ave. — Tel.: ORchard 3813.

Obl Oblačilne trgovine

KRATCHNIK JOHN, 522 W. National Ave. — Tel.: ORchard 5075.

RICHMAN'S CLOTHES, W. Wisconsin & N. 2nd St. — Tel.: MArquette 3837

Očala (Optometristi)

DR. J. JANKOWSKI, 1015 West Mitchell Street. — Tel.: MItchell 7174. — Korektna očala. — Napenjanje oči povzroča glavobol

Odv Odvetniki

ERMENC JOHN JR., 2954 S. Logan Av. Tel.: SHeridan 6709. — Urad: 1025 Empire Bldg. — Tel.: DAly 2240.

CLOJEK FERDINAND A., 5905 W. National Ave. — Tel.: GR. 1840

GLOYECK ALVIN JR., 805 S. 5th St. (Stumpf Bldg.). Tel.: MI 2707. Res.: 2015 N. Farwell Ave. Tel.: LA. 5762

LUCAS N. F., 229 E. Wis. Ave. Tel.: DAly 1987. Res.: (7—8 zv.) 1314 So. 60th St. Tel.: GReenfield 3679.

SCHIMENZ MATH JR., 732 West Pierce Street. — Tel.: DAly 3284

Opr Oprema za trgovine

BADGER FIXTURE CO. (Fr. Simonz, Prop.), 331 W. Juneau Ave. BR. 5075

Plu Plumberji

FRANGESCH VICTOR J., 1425 So. 33rd St. — Tel.: ORchard 5728.

FUZER PLUMBING & HEATING. 6406 W. Greenfield Ave. Tel. GR. 2787

ZAWERSCHNIK JOHN J., Cor. 47th & W. Nat'l av. — Tel.: MItchell 5481

Pogr Pogrebniki

JELENC JOHN R., 2316 W. Nat'l Ave. Tel.: MItchell 6065 — MI. 3278

SCHAFF JOHN, 704 W. National Ave. — 2435 W. Vliet St. Tel.: WEst 8420. res.: 1029 N. 24th St.; tel.: WE. 6357

Poh Pohištvo

HOTZ & MOHAUPT CO., 816 West National Ave. — Tel.: MItchell 3110

PRASSER FURNITURE CO., 838 W. National Ave. — Tel.: MItchell 1661

Post eljnina (nova in popravila)

RENNER Bedding Shop, 429 So. 2nd St. — Tel.: MArquette 1734.

Prem Premog in drva

CHAPMAN FRANK, 3647 South Logan Ave. — Tel.: SHeridan 4950.

MRS. GORISHEK J. in SIN, 733 W. Virginia St. — Tel.: BRoadway 2879

NATIONAL COAL & SUPPLY CO., 1911 So. 80th St. — Tel.: GR. 4380.

P. ORDANOFF, 1034 So. 5th St. - Tel.: ORch. 8473; res · ORch. 7347-W.

Radio Popravila

BENESH C., 918-B W. Pierce St. Tel.: OR. 5665-M. Hitra, poceni postrežba.

KODRICH FRED, 1026 W. Pierce St. - Tel.: OR. 4899-W - (Član "Sloge".)

Sadje in zelenjava

NU WAY FOOD Market, 529 W. Nat'l Ave. — Tel.: ORchard 9650. — Kompletna zaloga sveže grocerije, sadja, zelenjave in mesa po nizkih cenah.

Soda voda, pivo in mehke pijače

AREN Beverage Co., (Soda & Spring Water), 232 W. Bruce St.; MA. 1152

CRYSTAL SODA WATER CO., 617 W. Cherry St. — Tel.: MA. 0958.

SANITARY SODA WATER CO., 1430 So. 69th St. Tel.: GReenfield 3620.

WISCONSIN BOTTLING WORKS, 728 So. 7th St. — Tel.: MItchell 7620.

Sten ski papir, okenska zagrinjala, barve

J. W. SCHEETS & SONS, Inc., 701 W. National Ave. — Tel.: MItchell 4433

Tesar Tesarji in kontrakt.

BRUNK WM., F. & SON, 622 W. Walker Street. — Tel.: MItchell 4460.

FIRST & KLAUS, 1101 So. 63rd St. — Tel.: GReenfield 5909.

PODKRIŽNIK GEORGE, 1208 South 62nd St. — Tel.: GReenfield 3743.

Urar Urarji in zlatarji

WELLSTEIN JOE & CO., 1116 West National Ave. — Tel. MItchell 6653

Zavar ovalnina in notarijati

ERMENS FRANK S., 6227 W. Greenfield Ave., — Tel · GReenfield 6158.

Zelez Železnina

WACAK ANTON, 738 W. National Ave — Tel.: ORchard 0704.

Zganje vina in likerji

KOSHE Fr. (City Liquor Distributors) 6034 W. Nat'l Av., Tel. GR. 5510; res GR. 4364. (Distr. of Hiram Walker)

SHEBOYGAN

Go Gostilne in restavracije

PLESEZ JOHN, 811 Indiana Ave. Tel.: 3348. (Poleg tudi trgov. z grocerijo.)

SUSHA JOE, 1036 Pennsylvania Ave. — Tel.: 2503.

SUSHA'S TAVERN & ROOSEVELT PARK, 933 Indiana av. Tel. 348-2400

ZORKO LEO, 902 Indiana Avenue. — Tel.: 2574.

Ho Hoteli

FALE FRANK, 836 Indiana Avenue. — Tel.: 94-W.

Restav Restavracije

GOLDEN GATE COCKTAIL BAR, 930 Indiana Ave. Tel.: 4325 (M. Pavella)

PORT WASHINGTON

Go Gostilne in restavracije

VOLOVLEK ANTON, 310 Franklin St — Telefon: 443.